

KUULUTUS

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) on kaivoslain (621/2011) perusteella 10.9.2026 hyväksynyt seuraavan malminetsintälupaa koskevan hakemuksen:

Hakija:	Sakumpu Exploration Oy
Alueen nimi:	Paanapyyttö
Lupatunnus:	ML2021:0058
Alueen sijainti ja koko:	Kittilä, 3951,57 ha

Päätökseen saa kaivoslain (621/2011) 162 §:n nojalla hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä päätöksen julkaisemisesta. Päätöksen liitteenä olevasta valitusosoituksesta ilmenee, miten muutosta haettaessa on meneteltävä.

Päätös on nähtävillä Tukesin kotisivulla osoitteessa: <https://tukes.fi/malminetsintaluvat-ja-valtaukset>

Tieto päätöksen antamisesta on julkaistu sijaintikunnan verkkosivuilla.

Lisätietoja kaivosasiat@tukes.fi tai ylitarkastaja Matti Ohtamaa puh. 029 505 2289

Kuulutettu 10.9.2026

Pidetään nähtävänä 19.10.2026 asti.

LIITTEET

Liite 1: Lupakartta malminetsintäalueesta

Sakumpu Exploration Oy
Hatanpään valtatie 13
33100 Tampere

MALMINETSINTÄLUPAPÄÄTÖS

Hakija: Sakumpu Exploration Oy
2632092-6
Suomi

Yhteystiedot: Hatanpään valtatie 13
33100 Tampere

Lisätietoja antaa:

Jens Rönqvist
jens@valkea.ca
050 337 7116

sekä

lupaasiat@geopool.fi

Alueen nimi: Paanapyytö
Alueen sijainti: Kittilä

Hakemus on tullut vireille 30.4.2021. Kaivosviranomainen on tehnyt hakemustarkastuksen ja todennut hakemuksen täyttävän kaivoslain 34 §:n vaatimukset. Hakemukselle on annettu lupatunnus ML2021:0058 ja kaivoslain 34 §:n mukainen etuoikeuspäivämäärä 30.4.2021.

Hakemuksen tarkoitus: Malminetsintä kaivoslain (621/2011) pykälien 5, 9 ja 32 tarkoittamalla tavalla.

PÄÄTÖS

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) **myöntää** kaivoslain (621/2011) nojalla Sakumpu Exploration Oy:lle malminetsintäluvan nimeltä "Paanapyytö" lupatunnuksella ML2021:0058.

Perustelut: Hakija on osoittanut, että kaivoslaissa (621/2011) säädetyt edellytykset täyttyvät eikä luvan myöntämiselle ole kaivoslaissa säädettyä estettä. Tässä malminetsintälupapäätöksessä annetut tarpeelliset tarkentavat lupamääräykset yleisten ja yksityisten etujen turvaamiseksi perustuvat kaivoslain (621/2011) 51 §.

Malminetsintäluvan nojalla luvanhaltijalla on oikeus omalla ja toisen maalla tässä luvassa mainitulla alueella (malminetsintäalueella) tutkia geologisten muodostumien rakenteita ja koostumusta sekä tehdä muita kaivostoimintaa valmistelevia tutkimuksia ja muuta malminetsintää esiintymän paikallistamiseksi sekä sen laadun, laajuuden ja hyödyntämiskelpoisuuden selvittämiseksi sen mukaan kuin tässä malminetsintäluvassa tarkemmin määrätään. Malminetsintälupa ei oikeuta esiintymän hyödyntämiseen.

Päätöksen voimassaolo

Malminetsintälupa on **voimassa tällä päätöksellä enintään neljä (4) vuotta** päätöksen lainvoimaiseksi tulosta.

Perustelut: Luvan voimassaoloaika on lain sallima enimmäisaika malminetsintäluvalle. Malminetsintäluvan voimassaoloa voidaan jatkaa enintään kolme vuotta kerrallaan siten, että lupa on voimassa yhteensä enintään viisitoista vuotta. Mikäli luvanhaltija haluaa pienentää voimassa olevaa malminetsintälupaa sen voimassaoloaikana tai luopua siitä kokonaan, tulee luvanhaltijan toimittaa kaivosviranomaiselle ilmoitus joko osittaisesta tai koko malminetsintäalueen raukeamisesta (Kaivoslaki 621/2011, 60 §, 61 §, 66 §, 67 §).

Päätöksen täytäntöönpano

Kaivoslain (621/2011) 168.1 §:n mukaisesti malminetsintälupaan perustuvat toimenpiteet saa aloittaa, kun siihen oikeuttava lupapäätös on saanut lainvoiman ja lupapäätöksessä määrätyt velvoitteet on suoritettu. Jos toimenpiteen suorittaminen edellyttää muualla lainsäädännössä vaadittua lupaa tai poikkeuslupaa, saa toimenpiteen kuitenkin aloittaa vasta, kun toimenpiteeseen tarvittava muun lainsäädännön mukainen lupapäätös on saanut lainvoiman tai toiminnan aloittamiseen on saatu oikeus asiassa toimivaltaiselta viranomaiselta. Päätöksen lainvoimaisuus tulee tarkistaa luvassa mainitulta hallinto-oikeudelta valitusajan päättymisen jälkeen.

Luvan haltijan tulee huolehtia, että malminetsintätöitä suorittava henkilöstö ja urakoitsijat ovat perehtyneet tässä luvassa annettuihin määräyksiin.

Malminetsintäalueen tiedot

Pinta-ala: 3951,57 ha
Alueen nimi: Paanapyyttö
Sijainti: Kittilä

Alueen tarkempi sijainti ja rajat ilmenevät tähän päätökseen liitetystä lupakartasta (Liite 1). Lupa-alueesta on rajattu pois tiedossa olevat esteet. Malminetsintää ei saa suorittaa tällä luvalla, eikä jokamiehenoikeudella 150 metriä lähempänä asumiseen tai työntekoon tarkoitettua rakennusta, yksityistä pihapiiriä, tai 7 §:n 2 momentissa mainituin rajoituksin tai erityiseen tarkoitukseen otetuilla alueilla. Jokaisenoikeuksiin kuuluvalla liikkumisella ei myöskään saa aiheuttaa haittaa tai häiriötä muille ihmisille tai luonnolle.

Alueesta tarkemmin

Malminetsintälua-alueella ei sijaitse suojelualueita, suojeluohjelma-alueita tai valtakunnallisesti merkittäviä tai suojeltuja maisema-alueita, eikä luokiteltuja pohjavesialueita. Alueella on voimassa Tunturi-Lapin maakuntakaava, jossa alue on merkitty maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi (M). Alueella ei ole yleiskaavaa eikä asemakaavaa. Alue sijaitsee Kuivasalmen paliskunnan poronhoitoalueella.

Otaksuma mineraaleista

Alueen geologiseen malmipotentialiin sekä, GTK:n aikaisempiin tutkimuksiin sekä hakijan suorittamiin tutkimuksiin ja tuloksiin perustuen hakija otaksuu alueella olevan seuraavia kaivosmineraaleja: Kultaa (Au), kuparia (Cu)

Yleisten ja yksityisten etujen turvaamiseksi tarpeelliset lupamääräykset (velvoitteet ja rajoitukset)**1. Määräys malminetsintätutkimusten sallituista ajankohdista ja menetelmistä, sekä malminetsintään liittyvistä laitteista ja rakennelmista**

Tämän malminetsintäluvan nojalla on sallittua suorittaa seuraavia malminetsintätoimenpiteitä ja soveltaa seuraavia malminetsintämenetelmiä:

1. Geofysikaaliset ja geokemialliset tai vaikutuksiltaan niihin verrattavat tutkimusmenetelmät
2. Koneellisesti tehtävät maaperä- ja kallioperänäytteenotto (moreeni-, ura- ja pistenäytteet, kairaus)
3. Tutkimuskaivannot ja tutkimusojat

Perustelut: Hakija on esittänyt hakemuksessaan nämä menetelmät ja kaivosviranomaisen arvioi ne tarpeelliseksi ottaen huomioon kohteella tehty aikaisemmat tutkimukset. Jotta mahdolliselle jatkoluvalle edellytetty vaade tehokkaasta malminetsinnästä toteutuu, tässä lupamääräyksessä tarkoitettujen toimenpiteiden tulee olla pääosin suoritettuina.

2. Määräys tutkimustöitä ja -tuloksia koskevasta selvitysvastuusta

Malminetsintäluvan haltijan on vuosittain toimitettava kaivosviranomaiselle selvitys suoritetuista tutkimuksista ja niiden tuloksista. Tutkimustöitä ja -tuloksia koskevaan vuosittaiseen selvitykseen on sisällytettävä: käytetyt tutkimus- ja työmenetelmät, yhteenveto tehdyistä tutkimuksista ja pääasialliset tulokset. Ohje löytyy Tukesin internet-sivuilla. Kunkin kalenterivuoden tutkimuksista ja -tuloksista on raportoitava seuraavan vuoden kesäkuun loppuun mennessä, ellei toisin ohjeisteta.

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011) 14 § ja VNa kaivostoiminnasta (1123/2025) 4 §.

3. Määräys jälkitoimenpiteiden ajankohdasta ja ilmoittamisesta kaivosviranomaiselle

Kun malminetsintälupa on rauennut osittain, kokonaan tai peruutettu, malminetsintäluvan haltijan on raukeavilta alueilta;

1) välittömästi saatettava malminetsintäalue yleisen turvallisuuden vaatimaan kuntoon, poistettava väliaikaiset rakennelmat ja laitteet, huolehdittava alueen kunnostamisesta ja siistimisestä sekä saatettava alue mahdollisimman luonnonmukaiseen tilaan. Malminetsintäluvan haltijan on tehtävä kirjallinen ilmoitus kaivosviranomaiselle, malminetsintäalueeseen kuuluvien kiinteistöjen omistajille ja muille oikeudenhaltijoille, kun toimenpiteet on saatettu loppuun. Ilmoitus on lisäksi tehtävä erityisellä poronhoitoalueella asianomaiselle Kuivasalmen paliskunnalle. Ilmoituksen tulee sisältää tiedot jälkitoimenpiteiden päättymispäivästä sekä kuvaus toteutetuista jälkitoimenpiteistä.

2) kuuden kuukauden kuluessa luovutettava kaivosviranomaiselle tutkimustyöselostus, tutkimukseen liittyvä tietoaineisto ja kirjallinen esitys edustavasta otoksesta kairasydämiä. Kaivosviranomaisen ohjeistaa hakijoita tarkemmin raportoinnin muodosta. Ohje löytyy Tukesin internet-sivuilla.

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011), 15 § ja VNa kaivostoiminnasta (1123/2025), 5 §.

4. Määräys kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelmasta ja sen noudattamisesta

Malminetsinnästä tässä luvassa lupamääräyksessä 1 kohdassa 1 ja 3 sallituilla menetelmillä,

ei synny kaivannaisjätettä. Mikäli kaivannaisjätettä syntyy lupamääräyksen 1 kohdassa 2 mainitussa kallioperänäytteenotossa kairaamalla, malminetsintäluvan haltija on velvollinen huolehtimaan sen haitallisuuden vähentämisestä sekä jätteen hyödyntämisestä ja käsittelemisestä. Maanpinnalle nouseva hienojakoinen paikallinen kiviaines eli kairaussoija on kaivoslain 13 §:ssä tarkoitettua kaivannaisjätettä. Tutkimusojien kaivussa voi syntyä pilaantumaton maa-ainesta (irtomaata), joka tulee varastoida väliaikaisesti tutkimusojan välittömään läheisyyteen ja käyttää tutkimusten päätyttyä ojan täyttöön ja kohteen maisemointiin. Hakija on toimittanut kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelman, jossa on kuvattu taloudellisesti ja teknisesti parhain tapa käsitellä kohteilla mahdollisesti syntyvä kairaussoija. Kaivosviranomaisen katsoo lupahakemuksen mukaisen kairustoiminnan olevan määrältään alkuvaiheen tutkimuskairausta eikä malminetsintähankkeiden loppuvaiheen inventointiluonteista kairausta. Lupamääräyksessä 8 ja 9 on määrätty tarkemmin, kuinka tulee toimia luonnonsuojelulaissa tarkoitetuilla erityisesti suojeltavilla kohteilla tai jos alueelle sijoittuu pohjavesialueita tai jos kairaussoijaa nousee maanpinnalle normaalista poikkeavasti merkittäviä määriä.

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011) 13 § ja VNa kaivostoiminnasta (1123/2025) 3 §.

5. Määräys ilmoitusvelvollisuudesta koskien malminetsintäalueen maastotöitä ja rakennelmia

Malminetsintäluvan haltijan on hyvissä ajoin etukäteen ilmoitettava kirjallisesti malminetsintä-alueeseen kuuluvien **kiinteistöjen omistajille** (sekä näihin rinnastettaville, Kaivoslaki 5.2 §), ja muille oikeudenhaltijoille kaikista maastotöistä, jotka voivat aiheuttaa vahinkoa tai haittaa, sekä väliaikaisista rakennelmista. Ilmoitus on lisäksi tehtävä poronhoitolaissa säädetyllä erityisesti poronhoitoa varten tarkoitettulla alueella (*erityinen poronhoitoalue*) asianomaiselle Kuivasalmen paliskunnalle.

Malminetsintäluvan haltijan on ilmoitettava kaikista poikkeustilanteista, jotka saattavat vaatia toimenpiteitä maastossa aina Tukesille, ja poikkeustilanteen luonne huomioiden asianomaisille viranomaisille sekä mahdolliselle kiinteistön omistajalle.

Malminetsintäluvan haltijan on ilmoitettava maastotöistä toimialallaan yleistä etua valvoville viranomaisille:

- Tukesille,
- Lupa- ja valvontavirastolle,
- Metsähallitukselle
- Mikäli lupa-alueelta löydetään tutkimusten yhteydessä muinaismuistolaissa tarkoitettuja kohteita, tulee luvanhaltijan toimia siten kuin muinaismuistolaissa todetaan ja ilmoittaa löydöksistä viipymättä alueelliselle vastuumuseolle (Lapin maakuntamuseo).

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011) 12 § ja VNa kaivostoiminnasta (1123/2025) 2 §.

6. Määräys malminetsintäalueen koon pienentämisen aikataulusta

Kaivosviranomaisen ei näe tässä vaiheessa tarvetta malminetsintäalueen pienentämiselle. Tutkimuksia voidaan pitää perusteltuna koko ML2021:0058 alueella. Jos luvan haltija haluaa pienentää voimassa olevaa malminetsintälupaa tai luopua siitä kokonaan, tulee luvan haltijan tehdä ilmoitus joko osittaisesta tai koko malminetsintäalueen raukeamisesta.

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011) 11 §, 51, 67 §). Olettaessa huomioon alueen koko, tutkimussuunnitelma ja sen perustelut, sekä seikka, että kyseessä on vaiheittain etenevä tutkimustoiminta, voidaan tutkimuksia pitää perusteltuna koko alueelle.

7. Määräys vakuuden asettamisesta

Tässä malminetsintäluvassa **ML2021:0058** määrätään lupakohtainen **4000 euron** suuruinen vakuus. Vakuus asetetaan pankkitalletuksena Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle kaivoslain (621/2011) 15 §:ssä tarkoitettujen jälkitoimenpiteiden sekä 103 §:ssä tarkoitetun vahingon ja haitan korvaamista, sekä muiden kaivoslakiin perustuvien velvoitteiden täyttämistä varten. Tässä malminetsintäluvassa määrätty vakuus on asetettava viimeistään 30 päivänä siitä, kun malminetsintä lupa on tullut lainvoimaiseksi, luvanhaltijan malminetsinnästä mahdollisesti aiheutuvaa vahinkoa, haittaa tai muuta kaivoslaissa mainittua velvoitetta varten pankkiin avatulle vakuustalletustilille. Kaivoslain 73 §:ssä tarkoitettu luvan siirto ei vapauta vakuutta.

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011) 107, 109, 110 ja 111 §. Vakuus asetetaan kaivosviranomaisen arvion perusteella, joka perustuu malminetsintäalueilla suoritettun valvontatyön kautta saatuihin havaintoihin. Valvontahavaintojen perusteella tyypillisimpien malminetsintäalueilla sattuvan vahingon suuruusluokka on linjassa tässä luvassa määrätyn vakuuden kanssa. Kaivosviranomainen on arvioinut toiminnan laatua ja laajuutta (lupamääräys 1), toiminta-alueen erityispiirteitä, sekä luvassa säädettyjä velvoitteita lupamääräykset huomioiden ja päätynyt määrättyyn vakuuteen. Luvassa sallitut geofyysiset- ja geokemialliset tutkimusmenetelmät tai maaperä- ja kallioperänäytteenotto tai tutkimusojat eivät aiheuta merkittävää vahinkoa ympäristölle tai luonnolle, kun tutkimustyö suoritetaan lupamääräyksiä noudattaen. Malminetsinnästä johtuvia tyypillisiä maanomistajalle aiheutuvia vahinkoja ovat lähinnä yksittäiset puustovahingot. Luvassa on kielletty luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettujen lajien vahingoittaminen tai vaarantaminen. Mikäli alueella on sellaisia, niitä varten on annettu tarkat rajoitukset. Lähtökohtaisesti luvanhaltijan urakoitsijoilla on erillinen vastuuvakuutus tutkimustoimissa aiheutuneita ennakoimattomia vahinkoja varten. Kaivosviranomainen harkitsee luvan siirron tai muuttamisen yhteydessä, onko vakuuden suuruutta tarkistettava.

8. Määräykset malminetsintää ja malminetsintäalueen käyttöä koskevista seikoista sen varmistamiseksi, ettei toiminnasta aiheudu kaivoslaissa (621/2011) kiellettyä seurausta

Malminetsintä sekä malminetsintäalueella liikkuminen ja muu alueen käyttö on rajoitettava tutkimustyön kannalta välttämättömiin toimenpiteisiin. Toimenpiteet on suoritettava siten, että niistä ei aiheudu kohtuudella vältettävissä olevaa yleisen tai yksityisen edun loukkausta eikä merkittäviä muutoksia luonnonolosuhteissa. Luonnonolosuhteilla tarkoitetaan alueen pohja- ja pintavesioloja, lämpö- ja kosteusoloja sekä kasvien kasvupaikkatekijöitä. Mikäli tutkimusalueella tavataan uusia uhanalaisia tai rauhoitettuja lajeja tai esiintymiä, tulee niistä ilmoittaa Tukesille ja Lupa- ja valvontavirastolle.

8.1 Kairausvedenotto, kairaus apuaineet ja hydraulioöljy vuotojen ehkäiseminen

Tämän päätöksen liitteessä 1 tarkoitetulla malminetsintäalueella ja 30 metrin etäisyydellä sen rajasta toiminnan kannalta välttämättömään liikkumiseen ei tarvita erillistä maastoliikennelupaa. Tutkimustyön kannalta päätöksessä sallittuihin välttämättömiin laajuudeltaan ja vaikutuksiltaan vähäisiin kairaus-toimenpiteisiin saa käyttää alueen vettä, mutta jos kairauksessa käytettävän veden määrä ylittää 100m³/vrk, on toimittava siten kuin vesilain (587/2011) 2. luvun 15 §:ssä todetaan. Tutkimustöitä tehtäessä on otettava aina huomioon ympäristönsuojelulain (527/2014) 17§:n mukainen pohjaveden pilaamiskielto. Malminetsinnästä ja muusta malminetsintäalueen käytöstä ei saa aiheutua merkittäviä muutoksia luonnonolosuhteissa, eikä merkittävää maisemallista haittaa.

Tässä luvassa sallitaan kairausapuaineiden käyttö, mikäli niitä tarvitaan tutkimustoiminnalle tarpeellisen kallioperänäytteen saamiseksi. Mikäli kairauksessa käytetään apuaineita, on

käytettävä sellaisia apuaineita, joiden käytöstä ei aiheudu ympäristönsuojelulaissa säädetyn pohjaveden pilaamiskiellon vastaista seurausta (527/2014, 17§). Kaikki kairauksessa mahdollisesti käytettävät apuaineet tai niiden keskeiset ainesosat tulee olla rekisteröitynä Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) rekisteriin (REACH), ja ne on hyväksytty käyttötarkoituksensa mukaisesti käytettäväksi EU:n alueella. Mitkään näiden kemikaalien ainesosista eivät saa olla myrkyllisiä tai biokertyviä. Määräys ei koske aineryhmiä, joilla on vapautus tai poikkeus REACH-asetuksen velvoitteista.

Malminetsintäluvan haltijan on varmistettava, että mahdolliset ennalta odottamattomat vuodot tutkimustoiminnanaikaisessa koneellisessa näytteenotossa hallitaan käyttämällä koneeseen integroituja ja riittäväksi mitoitettuja valumakaukaloita. Luvanhaltijan tulee kyetä myös tarvittaessa torjumaan öljyvuoto viipymättä imeytysaineilla.

8.2 Kairauspaikan jälkitoimenpiteet

Kairauksen päätyttyä on tulpattava kairareiät aina teräksisen maakairausputken paikalleen jäädessä mansettitulpalla pohjaveden maanpinnalle nousun estämiseksi. Kairaputket on katkaistava noin 0,10–0,20 metrin pituuteen läheltä maanpintaa, kairaputken päät on peitettävä metallisella suojahatulla ja merkittävä selvästi huomiovärisin puupaaluin, joissa on kairauspaikan tunnisteet ja heijastin. Kairakohteiden jätehuolto sekä siistiminen on tehtävä välittömästi töiden loputtua kohteella. Malminetsintäluvan haltijan on luovuttuaan malminetsintä lupa-alueesta tai sen menetettyään viipymättä saatettava malminetsintäalue yleisen turvallisuuden vaatimaan kuntoon, sekä saatettava alue mahdollisimman luonnonmukaiseen tilaan.

Perustelut: (621/2011) 7 §, 11 ja 15 §.

9. Määräykset yleisen ja yksityisen edun kannalta välttämättömistä ja luvan edellytysten toteuttamiseen liittyvistä seikoista

9.1. Yleiset määräykset

Malminetsintäluvan haltijan tulee rajoittaa malminetsintätoiminta sekä muu malminetsintäalueen käyttö ainoastaan tutkimustyön suorittamisen kannalta välttämättömiin toimenpiteisiin. Toimenpiteet on suunniteltava ja toteutettava siten, ettei niistä aiheudu sellaista yleisen tai yksityisen edun loukkausta, joka olisi kohtuullisin toimin vältettävissä.

Vaikka tässä malminetsintäluvassa sallitut tutkimusmenetelmät eivät lähtökohtaisesti aiheuta laaja-alaisia ympäristövaikutuksia, malminetsintäluvan haltijan on kuitenkin oltava riittävällä tavalla selvillä hankkeen ympäristövaikutuksista siinä laajuudessa kuin voidaan kohtuudella edellyttää.

Tässä malminetsintäluvassa sallitut tutkimusmenetelmät on yksilöity lupamääräyksessä 1. Niiden ei katsota vaikeuttavan oikeusvaikutteisen kaavan toteuttamista eikä aiheuttavan olennaista haittaa muulle elinkeinotoiminnalle tai merkittävää maisemallista haittaa. Menetelmät eivät myöskään aiheuta merkittäviä muutoksia luonnonolosuhteissa, harvinaisten tai arvokkaiden luonnonesiintymien olennaista vahingoittumista tai muita merkittäviä vahingollisia ympäristövaikutuksia, kun tutkimukset suoritetaan päätöksessä sallituilla menetelmillä ja määrättyinä ajankohtina.

Lupamääräyksen 1 kohdassa 2 mainittua koneellisesti tehtävää maa- ja kallioperänäytteenottoa ei kuitenkaan saa suorittaa vesistön päältä. Mikäli malminetsintätutkimukset edellyttävät kairauksia vesistön päältä, tulee sitä varten hakea luvan muuttamista kaivoslain (621/2011) 69 §:n mukaisesti.

Malminetsintäluvan haltijan tulee esittää Tukesille hyvissä ajoin ennen tutkimustöiden

aloittamista yksityiskohtainen tutkimussuunnitelma, josta ilmenevät suunnitellut toimenpiteet sekä niiden tarkat sijaintitiedot. Luvanhaltijan on lisäksi tarvittaessa päivitettävä kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma, erityisesti tilanteissa, joissa tutkimusluonteinen kallioperäkairaus muuttuu luonteeltaan ja määrältään kohteellisesti tiheämmäksi inventointikairaukseksi.

Tutkimussuunnitelma on toimitettava tiedoksi myös toimivaltaiselle Lupa- ja valvontaviranomaiselle sekä Lapin maakuntamuseolle. Lähtökohtaisesti luvanhaltijalla ei kaivoslain mukaan ole yleistä velvollisuutta suorittaa kasvillisuus- tai luontokartoituksia, kun varovaisuusperiaate otetaan huomioon, eikä tällaisia kartoituksia edellytetä muiltakaan samankaltaisia vaikutuksia aiheuttavilta maankäyttömuodoilta suojelualueiden ulkopuolella.

Siirtyminen lupa-alueelle, ja lupa-alueella liikkuminen on sulanmaan aikana pyrittävä suunnittelemaan niin, että luontaisia aukkopaikkoja ja olemassa olevia uria käytetään mahdollisimman paljon hyväksi. Kosteikkoalueilla liikkumista tulee ensisijaisesti välttää sulanmaan aikana. Toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista. Koneellinen tutkimus ja näytteenotto alueilla, joilla on olemassa vaarana, että tutkimukset tai liikkuminen aiheuttaa maaperään vahinkoja (suot), tulee suorittaa aina ajankohtana, jolloin maaperä on jäänyt. Tutkimusmontut ja kuopat tulee merkitä huomiokepein sekä luiskata loiva reunaisiksi päistään niiden ollessa auki ja sisältävän putoamisvaaran. Tutkimusten päätyttyä tutkimusmontut, -kuopat ja -ojat on täytettävä ja maisemoitava. Lisäksi tulee huomioida Metsähallituksen metsätieverkostoon liittyen niiden käyttö ja kunto etenkin kelirikko-aikaan sekä kovilla sa-teilla.

Perustelut: Tutkimussuunnitelman esittämisvelvollisuudella varmistetaan, että suunniteltuihin toimenpiteisiin voidaan tarvittaessa puuttua valvonnallisin keinoin. Velvollisuus mahdollistaa lisäksi sen, että Tukes voi kaivoslain valvontatehtävänsä toteuttamiseksi arvioida suunniteltujen toimenpiteiden vaikutuksia ja antaa tarvittaessa tarkempia lisämääräyksiä niiden suorittamisesta. Malminetsintäluvan haltijan on rajoitettava malminetsintä ja muu malminetsintäalueen käyttö tutkimustyön kannalta välttämättömiin toimenpiteisiin. Toimenpiteet on suunniteltava siten, että niistä ei aiheudu kohtuudella vältettävissä olevaa yleisen tai yksityisen edun loukkausta. Malminetsintäluvan nojalla tapahtuvasta malminetsinnästä ja muusta malminetsintäalueen käytöstä ei saa aiheutua kaivoslain vastaisia vahingollisia vaikutuksia (621/2011) 11 §, 12 § ja 69 §)

9.2 Lupa-aluekohtaiset määräykset

Pintavedet

Luvansaajan tulee huolehtia tutkimustoiminnassaan siitä, ettei eri tutkimusvaiheissa päädy kiintoainesta pintavesiin. Lupa-alueelta tunnetaan metsälain 10 §:ssä tarkoitettuja erityisen tärkeitä elinympäristöjä (suon metsäsaarekkeitä, pienvesiä ja karuja soita), jotka on otettava huomioon tutkimustoimintaa suunniteltaessa ja toteutettaessa. Lupa-alueella esiintyy luonnontilaisia tai luonnontilaisten kaltaisia lähteitä, joiden luonnontilan vaarantaminen on kielletty. Näiden kohteiden läheisyydessä tulee noudattaa riittävää suojaetäisyyttä. Myöskään puroomien luonnontilaa ei saa vaarantaa.

Huomion arvoiset kasvilajit

Lupa-alueella on rauhoitettujen ja uhanlaisten kasvilajien (lettorikko, isonuijasammal, kiiltosirppisammal) esiintymiä (luontodirektiivi (92/43/ETY) liite IV(b), ja LsL 9/2023 74 §:n). Tämä tulee huomioida tutkimustoiminnassa siten, ettei toiminta vahingoita tai vaaranna niiden esiintymiä. Lettorikon, esiintymiin tulee jättää n. 30 m suojavyöhyke, muihin rauhoitettuihin lajeihin n. 20 m suojavyöhyke.

Lisäksi alueella esiintyy useita silmälläpidettävien, uhanalaisia ja vaarantuneiden kasvilajien

esiintymiä. Luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi uhanalaiset ja alueellisesti uhanalaiset lajit tulee ottaa huomioon malminetsinnässä niin, ettei niitä vaaranneta. Vaikka silmälläpidettävien lajien turvaaminen on vapaaehtoista, eikä silmälläpidettävät lajit täytä varsinaisen uhanalaisuuden kriteerejä, silmälläpidettävien lajien esiintymien oleellista vahingoittamista ei saa aiheuttaa tutkimuksissa. (<https://laji.fi/>).

Suuret rauhoitetut petolinnut

Tukesin selvitysten ja hakemukseen saatujen tietojen perusteella malminetsintä-lupa-alueelle sijoittuu osittain suuren petolinnun pesäreviiri sekä kalasääsken pesäreviiri. Laji.fi-tietokannan viranomaisportaalissa ovat näkyvissä tiedossa olevat suuren petolinnun säännöllisessä käytössä olevat pesät, soveltuuko pesä kuntonsa puolesta pesintään sekä koska niissä on viimeksi pesitty. Luonnonsuojelulain 73 § suojelee suurten petolintujen pesäpuita ja pesimärauhaa.

Suurta petolintua ei saa häiritä, kun pesä on asuttu. Petolinnun tahallinen häiritseminen, erityisesti lisääntymisaikana **15.2–31.7 1000 metrin** säteisen ympyrän sisällä asutusta pesästä, on kielletty lupamääräyksessä 1 sallituilla tutkimustoimilla.

Kalasääskeä ei saa häiritä, kun pesä on asuttu. Petolinnun tahallinen häiritseminen, erityisesti lisääntymisaikana **15.4–15.9. 500 metrin** säteisen ympyrän sisällä asutusta pesästä, on kielletty lupamääräyksessä 1 sallituilla tutkimustoimilla.

Suuren petolinnun pesäpuu, jossa oleva pesä on säännöllisessä käytössä ja selvästi nähtävissä, on rauhoitettu. Tiedossa olevan pesäpuun ympärille tulee jättää lisäksi suoja-alue n. 150 m, jolta ei saa kaataa tai vahingoittaa merkittävästi tutkimusten yhteydessä puita. Pesäpuun suoja-alueen lähiympäristö tulee pyrkiä säilyttämään luonnontilaisena niin, että myöhempien tuulenkaatojen riski pienenee.

Mikäli tässä malminetsintä-luvassa sallitut tutkimustoimet on mahdollista tehdä ainoastaan talviaikana tai muusta perustellusta syystä tutkimuksia on tehtävä suuren petolinnun rauhoitusajaksi, luvanhaltijan tulee ensin esittää suunnitelma pesän tarkkailusta. Poikkeus rauhoitusajasta edellyttää aina todisteellisesti selvitystä, onko pesä suuren petolinnun suotuisan suojelutason kannalta merkityksellinen ja onko pesintätoimet aloitettu pesässä, jonka rauhoitusalue ulottuu tutkimusalueelle. Selvitys tulee suorittaa niin ettei siitä aiheudu luonnonsuojelulaissa kiellettyä seurausta. Mikäli pesää tarkkaillaan kameroilla, tulee maanomistajalta hankkia lupa kameran asentamiseen. Muutoin suuren petolinnun pesintätilanteen selvittämiseen tulee käyttää luonnontieteellisiä tutkimuspalveluja tarjoavaa ammattilaista. Mikäli pesän kunnostusta, koristelua tai munintaa ei ole tapahtunut suuren rauhoitetun petolinnun kohdalla 15.2.–10.4, ja kalasääsken kohdalla 15.3.–15.4., voidaan tutkimuksia jatkaa kohteella.

Luonnonsuojelulain 70 §:n mukaisesti rauhoitettujen yksilöiden tahallinen häiritseminen, erityisesti eläinten lisääntymisaikana, tärkeillä muuton aikaisilla levähdysalueilla tai muutoin niiden elämänkierron kannalta tärkeillä paikoilla on kielletty. Rauhoitusmääräyksistä poikkeamista koskevissa asioissa toimivaltainen lupaviranomainen on Lupa- ja valvontavirasto. Mikäli pesän tilanteen selvittämistä varten on tarpeen hankkia luonnonsuojelulain mukainen poikkeuslupa, lisätietoja saa Lupa- ja valvontavirastolta.

Tätä ohjetta noudattamalla malminetsintää voidaan toteuttaa niin, että luonnonsuojelulain 73 §:n mukaiset rauhoitussäännökset tulevat huomioiduiksi ja pesintärauhaa häiritsevät tekijät voidaan riittävästi ehkäistä ja lupamääräys on siten riittävä suuren petolinnun osalta suotuisan suojelutason ja heikentämiskiellon kannalta kokonaisuutena arvioituna.

Varovaisuusperiaatetta noudattaen Tukes määrää noudatettavaksi suurten petolintujen pesimärauhan, ellei asiaan saadun selvityksen perusteella voida todeta, että tiedossa oleva pesä ei sovellu pesintään tai todisteellisesti ole osoitettu, ettei pesintään ole aloitettu kuluvana vuonna.

Metsähallituksen suojelutarkoitukseen varattu alue

Lupa-alueesta noin 201,11 hehtaaria sijaitsee Metsähallituksen Luontopalvelujen hallinnassa olevalla suojeluun varatulla Launivuoman alueella, joka on tarkoitus liittää kiinteistötoimituksella perustettuun Kuortanovuoman-Saivinvuoman soidensuojelualueeseen. Alueella on reheviä lettosoitteita ja niihin liittyvää uhanalaista lajistoa. Malminetsintätoiminnalla ei saa heikentää Launivuoman suojelutarkoituksiin varatun alueen luonnonsuojelullisia arvoja. Launivuoman alueelle mahdollisesti sijoittuvat kairaukset tulee toteuttaa talviaikaan maan ollessa jäässä ja lumipeitteen suojaama, lisäksi alueen kairauksissa tulee käyttää soijan talteenottoa. Tutkimiskaivannot ovat suojelutarkoituksiin varatulla alueella kielletty. Maastoliikenne tulee suorittaa talviaikaan tela-alustaisilla kulkuneuvoilla, ja kesäaikaan kulkeminen tulee tapahtua olemassa olevia kulku-uria pitkin.

Suoluonto ja luontotyytit

Lupa-alueella esiintyy vaarantuneen suoluontotyyppiä (lettokorpi). Lupamääräyksen 1 kohdan 3 mukaisesti tutkimuskaivantojen ja tutkimusojien tekeminen on sallittu, mutta suoluontokohteille tai uhanalaisille luontotyypeille tällaisia toimenpiteitä ei sallita. Mahdolliset kallioperäkairaukset on suoritettava suoalueilla ainoastaan lumipeitteisenä aikana, maaperän ollessa roudassa, jolloin vaikutukset luontotyypeihin eivät ole merkittäviä. Tämä kairauksia koskeva rajoitus koskee myös muita ojitamattomia suoalueita lupa-alueella. Tässä luvassa sallitut malminetsintämenetelmät eivät ole olleet uhanalaistumisen syynä eivätkä muodosta uhkatekijää luontotyypeille. Rauhoitettujen kasvilajien esiintymien ympärille tulee lisäksi jättää noin 20 metrin suojavyöhyke.

Arkeologiset kohteet, kiinteät muinaisjäännökset, kulttuuriperintö kohteet

Lupa-alueelta tunnetaan muinaismuistolain (295/1963) suojelemaa kiinteitä muinaisjäännöksiä ja arkeologisia kulttuuriperintökohteita: Särkivaara (1000025924) ja Särkivaara 2 (1000046917), jotka tulee huomioida lupa-alueen tutkimustöiden ja reittien suunnittelussa. Lisäksi kohteen 1000025924 (Särkivaara) muinaisjäännösalueen sisällä maahan kajoava toiminta on muinaismuistolain (295/1963) 1§ nojalla kielletty.

Natura-alueen läheisyydessä toimiminen

Lupa-alue sijaitsee useita kilometrejä Kuortanovuoma-Saivinvuoma-Launijärvi Natura-alueen (FI1300606) läheisyyteen. Tutkimuskairauksissa on kyseessä hetkellinen, ei pitkäaikainen kairautapahtuma, joka suhteutettuna koneellisten, melua aiheuttavien, tutkimustoimien lupa-aikaan suhteutettuna ei ole merkittävä häiriön lähde sijaitessaan suojelun alueen ulkopuolella. Suunniteltuja tutkimuksia ei voida katsoa sellaisiksi, jotka vaikuttaisivat alueella esiintyvien lajien kantoihin vähentävästi. Kaivosviranomaisen huomio lupa-alueen ja Kuortanovuoma-Saivinvuoma-Launijärvi Natura-alueen raja-alueen erityispiirteet (avosuot, metsätalousmaa) ja määrää, että koneellinen, melua aiheuttava tutkimustoiminta Kuortanovuoma-Saivinvuoma-Launijärvi Natura-alueen rajasta on kiellettyä lintujen yleisenä pesimäaikana 1.5–31.7 välisenä aikana 100 metriä lähempänä alueilla, missä puusto suojaa Natura-aluetta tutkimustoiminnan ääniltä ja 200 metriä avoisoisilla alueilla.

10. Määräys malminetsintäkorvauksen suuruudesta ja maksuajankohdasta

Malminetsintäluvan haltijan on maksettava malminetsintäalueeseen kuuluvien kiinteistöjen omistajille vuotuista korvausta **20 euroa hehtaarilta** luvan voimassaoloajalta. Malminetsintäalueesta lasketaan kokonaispinta-ala, ja jokaisen kiinteistön tai muiden rekisteriyksiköiden osalta pinta-ala vähintään 0,1 hehtaarin tarkkuudella.

Malminetsintäkorvaus ensimmäiseltä vuodelta on maksettava viimeistään 30 päivänä siitä, kun malminetsintä lupa on tullut lainvoimaiseksi. Seuraavina vuosina korvaus on maksettava vastaavana ajankohtana. Luvan haltijan on ilmoitettava malminetsintäkorvauksen kokonaissuorituksesta kirjallisesti kaivosviranomaiselle, kun velvollisuus on täytetty.

Mikäli hakija pienentää tai muuttaa tässä päätöksessä määrättyä malminetsintäaluetta muutoshakemuksella, määräytyy uusi malminetsintäkorvaus maanomistajalle seuraavasta tämän lupapäätöksen maksupäivästä alkaen muutospäätöksessä määrättävän pinta-alan mukaan.

Perustelut: Määräys perustuu kaivoslain (621/2011) 99 §:ään, jossa säädetään malminetsintäkorvauksen suuruudesta ja maksutavasta, 51 § 67 § ja 69:ään, joissa säädetään malminetsintäluvan raukeamisesta ja muuttamisesta sekä 152.1 §:ään jossa, säädetään kaivosviranomaisen on oikeudesta saada kaivoslain säännösten noudattamisen valvontaa varten tarpeelliset tiedot niiltä, joita tämän lain velvoitteet koskevat.

11. Määräys vahinkojen ja haittojen korvaamisesta malminetsintäalueella

Malminetsintäluvan haltijan on korvattava malminetsintäalueella tapahtuvasta kaivoslakiin (621/2011) perustuvasta toiminnasta aiheutuneet vahingot ja haitat, jollei jonkin toimenpiteen osalta korvauksesta toisin säädetä.

Perustelut: Määräys perustuu kaivoslain (621/2011) 103 §:ään, jossa säädetään vahinkojen ja haittojen korvaamisesta malminetsintäalueella.

12. Poronhoidolle aiheutuvien haittojen vähentämiseksi erityisellä poronhoitoalueella

Alue kuuluu Kuivasalmen paliskunnan alueeseen. Malminetsintätutkimukset on sovitettava alueella toimivan paliskunnan kanssa siten, ettei niistä aiheudu olennaista haittaa poronhoidolle. Kaivoslain 11 §:n 2 mom. 2 kohdan mukaan olennaisen haitan aiheuttaminen muulle elinkeinotoiminnalle on kielletty. Tässä luvassa on kyse tutkimustoiminnasta, joka on tutkimussuunnitelmassa esitettyjen toimien mukaan lyhytkestoista ja suhteellisen hetkellinen tapahtuma tutkimuskohteella. Tutkimuskalusto liikkuu hitaasti eikä ajata mahdollisia alueella olevia poroja tarpeettomasti. Luvanhaltijan tulee suunnitella tutkimustyöt riittävän pitkällä aikavälillä ja suorittaa toimet ajankohtana, jolloin niistä on kaikkein vähiten häiriötä alueella tehtävälle poronhoidolle ja paliskunnan keskeisimmille toiminta-alueille. Malminetsintäluvan haltijan on ilmoitettava paliskunnalle tutkimustöistä ja niiden aikataulusta, sekä muusta alueiden käytöstä hyvissä ajoin ennen tutkimustöiden aloittamista.

Malminetsintäluvan haltijan on otettava huomioon alueella mahdollisesti olevat poronhoidolle tärkeät rakenteet kuten esimerkiksi erotusaita ja käytettävä valmiita veräjiä kulkemiseen ja huolehdittava ettei tutkimustoiminnan seurauksena alueella hetkellisesti tapahtuva maastoliikennehäiriö lisää porojen hallitsematonta siirtymistä alueelta toiselle. Luvan haltijan tulee sopia tarvittaessa paikallisesti keinoista, joilla porojen haitallinen liikkuminen alueelta toiselle estetään.

Perustelut: Edellä mainituilla toimenpiteillä ehkäistään malminetsinnästä poronhoidolle mahdollisesti aiheutuvia haittoja erityisellä poronhoitoalueella. Kaivosviranomaisen on arvioinut sallittujen tutkimusten mahdollista haittaa ja olennaista vaikutusta, tutkimusten luonteen ja laajuuden sekä ennakoitavissa olevien vaikutusten perusteella. Määräys perustuu Poronhoitolain (848/1990) 2§:ään ja kaivoslain (621/2011) 51 §:ään.

Hakemuksen käsittely

Hakemus: Sakumpu Exploration Oy	30.4.2021
Hakemuksen muutos: Sakumpu Exploration Oy (<i>Pienennetty hakemusaluetta</i>)	8.5.2026
Kuulutus hakemuksesta: Tukes	13.5.2026
Lausuntopyynnöt: Tukes	13.5.2026
Vastine lausuntoihin: Sakumpu Exploration Oy	2.7.2026
Päätös: Tukes	10.9.2026

Lupahakemuksesta tiedottaminen

Tukes on tiedottanut hakemuksesta 13.5.2026 kuuluttamalla siitä 30 päivän ajan Kittilän kunnan ilmoituskanavilla. Hakemus on ollut nähtävillä myös Tukesin internet-sivuilla. Hakemus on ollut nähtävillä 19.6.2026 saakka.

Asianosaisia maanomistajia on tiedotettu hakemuksesta kirjeitse sekä lehti-ilmoituksella (Lapin Kansa).

Lausunnot ja mielipiteet on pyydetty toimitettavaksi viimeistään 13.5.2026. Tämän päivämääränkin jälkeen toimitetut lausunnot ja mielipiteet on otettu ratkaisussa huomioon.

Lausuntopyynnöt ja lausunnot hakemuksesta

Hakemuksesta on lähetetty lausuntopyynnöt ja saatu lausunnot seuraavasti:

- 1) Tukesin lausuntopyyntö on lähetetty **Kittilän kunnalle** 13.5.2026.
Kittilän kunta on antanut lausunnon 26.6.2026 (liite 4).
- 2) Tukesin lausuntopyyntö on lähetetty **Lupa- ja valvontavirastolle** 13.5.2026.
Lupa- ja valvontavirasto on antanut lausunnon 22.6.2026 (liite 5).
- 3) Tukesin lausuntopyyntö on lähetetty **Lapin maakuntamuseolle** 13.5.2026.
Lapin maakuntamuseo on antanut 15.6.2026 (liite 6).
- 4) Tukesin lausuntopyyntö on lähetetty **Kuivasalmen paliskunnalle** 13.5.2026.
Kuivasalmen paliskunta ei antanut lausuntoa määräaikaan mennessä

Muut selvitykset lupaharkintaa varten

Kaivoslaki velvoittaa kaivosviranomaista pyytämään lausunnon lupahakemuksen käsittelyä varten mm. Lupa- ja valvontavirastolta. Mikäli pyydytyissä lausunnoissa, saaduissa muistutuksissa tai mielipiteissä tuodaan esiin seikkoja, jotka voisivat muodostaa kaivoslain 46 §:ssä tarkoitetun luvan myöntämisen esteen, tulee kaivosviranomaisen ratkaista, voidaanko lupa kuitenkin kaivoslaissa säädetyistä esteistä huolimatta myöntää, jos este on mahdollista poistaa lupamääräyksillä tai pienentämällä alueen koko. Lupakohtaisien (9.2) määräysten tarkoituksena on varmistaa, että lausunnoissa, muistutuksissa tai mielipiteissä esiin nostetut seikat huomioidaan niin, ettei kaivoslain vastaista toimintaa tai vaikutusta synny.

Lupa- ja valvontavirasto (LVV) valvoo luonnonsuojelulain säännösten noudattamista sekä käyttää luonnonsuojelun yleisen edun puhevaltaa. Malminetsintälupahakemuksesta on pyydetty lausunto Lupa- ja valvontavirastolta erityisesti niiden luonnonsuojelu- ja ympäristönäkökohtien arvioimiseksi, joilla on merkitystä lupaharkinnassa.

Luonnonsuojelulain (9/2023) 117 §:ssä säädetään tietojärjestelmästä, joka koostuu Suomen luonnon monimuotoisuutta ja siihen vaikuttavista toimintoja koskevista tiedoista.

Ympäristöministeriö, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, Metsähallitus, Suomen ympäristökeskus ja Luonnontieteellinen keskusmuseo toimivat kukin luonnonsuojelun tietojärjestelmän rekisterinpitäjinä niiden tietojen osalta, jotka ne järjestelmään tallentavat. Ympäristöministeriö vastaa tietojärjestelmän sisällöllisestä ja toiminnallisesta kehittämisestä yhteistyössä sen ylläpitäjien kanssa. Luonnonsuojelun tietojärjestelmä muodostuu tiedoista, jotka tallennetaan tai on tallennettu edellä mainittujen ylläpitäjien tietojärjestelmiin, rekistereihin ja asianhallintajärjestelmiin. Viranomaisportaali tarjoaa viranomaisille suoran pääsyn kaikkeen tarkkaan lajitietoon, mukaan lukien sellaiset tiedot, jotka avoimessa Laji.fi-palvelussa on luonnonsuojelullisista syistä karkeistettu tai piilotettu. Viranomaisportaalissa käsitellään sensitiivisiä tietoja, kuten uhanalaisten eläin- ja kasvilajien esiintymiä sekä arvokkaiden luonnonalueiden suojeluun liittyviä tietoja, minkä vuoksi näitä tietoja ei voida kirjata päätökseen. Kaivosviranomaisen on lisäksi tarkistanut lupa-aluetta koskevat tiedot Laji.fi-viranomaisportaalista ja hyödyntänyt saatavilla olevaa tietoa lupaharkinnassa arvioidessaan malminetsintälupahakemuksessa esitettyjen toimenpiteiden vaikutuksia merkityksellisiin luonnonsuojelu- ja ympäristönäkökohtiin.

Tukes on ennen päätöksen antamista selvittänyt alueen luonnonolosuhteita muun muassa ilmakuvien, olemassa olevan tietoaineiston ja hakemukseen saatujen lausuntojen perusteella. Tutkimusalue on metsätalousmaata, jossa on harjoitettu tehokasta metsänhoitoa ja hakkuita. Selvitysten perusteella Tukes on katsonut, että suunnitelluista tutkimustoimenpiteistä, ottaen huomioon toiminnan laadun ja laajuuden, ei aiheudu haittaa ihmisten terveydelle, vaaraa yleiselle turvallisuudelle, olennaista haittaa muulle elinkeinotoiminnalle, merkittäviä muutoksia luonnonolosuhteissa, harvinaisten tai arvokkaiden luonnonesiintymien olennaista vahingoittumista, merkittävää maisemallista haittaa eikä muutakaan merkittävää vahingollista ympäristövaikutusta. Luvanhakija on kuvannut toimenpiteidensä vaikutuksia hakemuksessa sekä siihen liitettyssä kaivannaisjätehuoltosuunnitelmassa.

Tämän malminetsintäluvan perusteella ei ole tarkoitus toteuttaa koelouhintaa eikä muita toimenpiteitä, jotka laajuudeltaan tai vaikutuksiltaan vastaisivat koelouhintaa. Toimintaa ei myöskään ole suunniteltu harjoitettavaksi asemakaava-alueella.

Alueella hetkellisesti suoritettavien tutkimustoimenpiteiden ei katsota aiheuttavan merkittävää häiriötä Suomen pesimälinnustolle, joka on pääosin luonnonsuojelulailla rauhoitettua. Suomessa seurataan lajien uhanalaisuutta, ja uhanalaisuustilanne on tarkasteltavissa Punaisen kirjan verkkopalvelussa (YM & SYKE, 2019), osoitteessa <https://punainenkirja.laji.fi>. Julkaisussa esitetään myös lajien uhanalaisuuteen johtaneet syyt sekä tulevaisuuden uhkatekijät. Tässä malminetsintäluvassa sallittuja menetelmiä ei mainita uhanalaisuuden aiheuttajina eikä tulevaisuuden uhkatekijöinä.

Suuret petolinnut

Suurten petolintujen pesintää on seurattu ja tilastoitu Suomessa vuodesta maakotkan osalta 1971 alkaen ja merikotkan osalta 1977 alkaen. Seurannassa ovat olleet tunnetut reviiirit, tarkistetut reviiirit, parit ja onnistuneet pesinnät. Maakotkan levinneisyys on edelleen selvästi pohjoinen, noin 90 prosenttia tunnetuista maakotkan reviiireistä sijaitsee poronhoitoalueella, missä tehdään myös aktiivisinta malminetsintää Suomessa. Kun tilastoista verrataan alueita, joilla tässä luvassa sallitun kaltaista malminetsintää on suoritettu useita kymmeniä vuosia (Kittilä ja Sodankylä) alueisiin, joilla koneellista malminetsintää ei käytännössä ole tehty ollenkaan (Inari), voidaan tilastojen pohjalta todeta, että esimerkiksi maakotkalla on onnistuneita pesintöjä prosentuaalisesti yhtä paljon riippumatta siitä, onko alueella tehty malminetsintää vai ei. Eliömaantieteellisille alueille KiL ja InL sijoittuu lähes saman verran tunnettuja reviiirejä, mutta malminetsinnän aktiivisuudella ei ole korrelaatiota suurten petolintujen pesinnän onnistumiseen. Malminetsinnässä on noudatettu n.1000 metrin suojavyöhykettä tiedossa olevaan pesään. Tämä suojavyöhyke on katsottu riittäväksi myös metsätaloudessa.

Kalasääski

Kalasääski eli sääksi pesii lähes koko Suomessa aina etelärannikolta pohjoisimpaan Lappiin

saakka. Laji suosii rauhallisia metsä- ja suoalueita, ja sen pesä voi sijaita jopa useiden kilometrien päässä saalistusvesistä. Vaikka sääksi on täysin kalansyöjä, vain pieni osa pareista pesii rannoilla ja pikkusaarissa. Laajamittainen vaino karkotti ne näiltä alueilta 100–150 vuotta sitten. Pesäpaikan valintaan vaikuttavat ennen kaikkea ympäristön rauhallisuus, sopivan pesäpuun löytyminen ja vesistöjen riittävä läheisyys.

Sääksiä ei kuitenkaan voi pitää varsinaisina erämaalintuina, sillä monet parit pesivät vain muutamien satojen metrien päässä maaseutuasutuksesta ja teistä (Saurola & Koivu 1987). Suomessa laji voi tällä hetkellä hyvin. Tulevaisuuden keskeisiä kysymyksiä ovat kuitenkin metsätalouden haittojen vähentäminen, tekopesien rakentaminen menetettyjen pesäpuiden korvaajiksi, pesäympäristöjen suojaaminen pesimäaikana sekä laittoman ja tahattoman tappamisen ehkäisy erityisesti kalanviljelylaitoksilla (Saurola 1995b).

Sääksien yleisimpiä kuolinsyitä ovat joutuminen kalanpyydyksiin, takertuminen kalanviljelylaitosten suojalankoihin ja verkkoihin sekä törmäykset voimajohtoihin (Saurola 2001). Malminetsintätutkimuksia ei pidetä sääkselle uhkana.

Sääksi on lähes kosmopoliittinen laji ja elää käytännössä kaikkialla maailmassa, missä on sopivia kalavesiä ja pesäpaikkoja. Suomessa merkittävä osa kannasta pesii soilla, mutta laji viihtyy myös kallioisilla metsäalueilla sekä vesistöjen rannoilla ja saarissa. Sääksi kantaa on seurattu systemaattisesti jo vuodesta 1971, ja viime vuosina kanta on pysynyt vakaana, noin 1 200 parissa. Vuoden 2010 uhanalaisuusarvioinnissa sääksi luokiteltiin silmälläpidettäväksi, mutta vuoden 2019 arvioinnissa se katsottiin elinvoimaiseksi. Lajin levinneisyydessä ei ole tapahtunut suuria muutoksia viime vuosikymmeninä; kolmannen lintuatlaksen aikana pesintä varmistettiin yli 1 100 atlasruudulla.

Malminetsinnässä on noudatettu noin 500 metrin suojavyöhykettä tunnettuun pesään. Tätä etäisyyttä pidetään riittävänä myös metsätaloudessa.

Natura tarveharkinta

Lupa-alue sijoittuu Kuortanovuoma-Saivinvuoma-Launijärvi Natura-alueen (FI1300606) läheisyyteen Natura 2000 –verkoston tavoitteena on saavuttaa luontodirektiivissä yksilöityjen luontotyyppien ja luonto- ja lintudirektiivissä yksilöityjen lajien suotuisa suojelutaso.

Luontodirektiiviin sisältyy epäsuorasti vaatimus varovaisuusperiaatteen soveltamisesta, jos vaikutuksista on epävarmuutta. Natura 2000 -alueiden suojelutavoitteet pitää asettaa etusijalle. Eräissä tilanteissa arviointivelvollisuus koskee myös olemassa olevan tai ehdotetun Natura 2000 -alueen ulkopuolella toteutettavia hankkeita ja suunnitelmia. Näin on silloin, jos sillä todennäköisesti on Natura 2000 -alueelle ulottuvia **merkittäviä haitallisia vaikutuksia**. Siten esimerkiksi melua aiheuttavan lentokentän rakentaminen Natura 2000 -alueen kylkeen tai lintuveden vesitalouden muuttaminen tiepenkereellä saattaisi edellyttää pykälässä tarkoitettua arviointia, vaikka itse Natura 2000 -alueeseen ei koskettaisikaan. Olennaista ratkaisutilanteessa onkin lähestyä asiaa siltä kannalta, onko suojeluratkaisun suhteellisuus (kohtuullisuus) otettu huomioon jo suojelusta päätettäessä. Jos suojelualueen oikeusvaikutukset koskisivat laajoja yksityisomistuksessa olevia kiinteistöjä tai muita, joiden oikeuteen tai etuun asia saattaa vaikuttaa, on heitä ollut kuultava hallintolain mukaisesti ennen päätöksentekoa. Tätä päätöstä ratkaistaessa ei edellytetä mitään poikkeuslupaa luonnonsuojelulaista, sillä tutkimusalue sijoittuu kokonaisuudessaan suojelualueen ulkopuolelle, eikä suunnitelluista tutkimuksista voi perustellusti arvioida aiheutuvan alueelle ulottuvia merkittäviä haitallisia vaikutuksia.

Viranomaisen saa pääsääntöisesti myöntää luvan vain, jos hanke tai suunnitelma ei merkittävästi heikennä Natura 2000 -alueen tai valtioneuvoston Natura 2000 -verkostoon ehdottaman alueen luonnonarvoja. Hakijan tulee ensisijaisesti pyrkiä osoittamaan puolueettomasti ja näytöön tukeutuen, että merkittäviä vaikutuksia Natura 2000 -alueeseen ei todennäköisesti aiheudu. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ja aluetta hallitsevan viranomaisen lausunnoille asiaan on luonnollisesti annettava huomattava paino, malminetsintäluvan ratkaiseminen on kuitenkin kaivosviranomaisen harkinnassa.

Hakija on toimittanut vastineen (liite 7), jossa on näyttöön tukeutuen kuvattu tutkimustoimien meluvoimakkuutta. Kyseessä on siis hetkellinen, ei pitkäaikainen kairaustapahtuma, joka suhteutettuna lupa-alueen laajuuteen ja lupa-aikaan ei ole merkittävä häiriön lähde sijaitessaan

suojelualueen ulkopuolella. Suunniteltuja tutkimuksia ei voida katsoa sellaisiksi, jotka vaikuttaisivat alueella esiintyvien lajien kantoihin vähentävästi. Kun lisäksi otetaan huomioon, että malminetsinnästä aiheutuvat vaikutukset kohdistuvat lähtökohtaisesti kulloisellekin malminetsintäalueelle, ei hakemuksen mukaisesta toiminnasta sen laatu ja laajuus huomioon ottaen ei aiheudu ennalta arvioiden merkittäviä yhteisvaikutuksia.

Tukesilla on käytössään useita kymmeniä erilaisia tutkimuksia ja selvityksiä malminetsinnän tosiasiallisista vaikutuksista erilaisiin luontoarvoihin. Vastaavanlaisia malminetsintätutkimuksia samanlaisella tutkimuskalustolla on tehty myös varsinaisilla Natura-alueella. Kaikkien näiden tutkimusten keskeinen johtopäätelmä on ollut, että olemassa olevaan luontotietoon, muuhun tieteelliseen tietoon, selvityksiin ja seurantatuloksiin perustuen, malminetsintätutkimustoiminnan ei voida olettaa aiheuttavan sen kaltaisia merkittäviä haitallisia vaikutuksia Natura alueen luontoarvoille, joiden seurauksena minkään Natura-alueella esiintyvän lajin olemassaolo tai selviytymismahdollisuudet alueella vaarantuisivat. Tukes on lupaharkinnassaan arvioinut, että suunnitelluista tutkimuksista ei perustellusti voi arvioida aiheutuvan Natura-alueelle ulottuvia merkittäviä haitallisia vaikutuksia.

Kallioperäkairaus, vedet ja kairausapuvaineet

Tukesilla on ollut lupaharkinnan tukena useita kymmeniä erilaisia ympäristöselvityksiä ja luontotutkimuksia. Pelkästään malminetsinnässä käytettävään kairausveteen liittyviä tutkimuksia on tehty yli 10 kappaletta vuosina 2011–2024. Kaikkia tutkimuksia yhdistää se, että niiden johtopäätöksissä on päädytty samankaltaisiin tuloksiin, eli siihen että kallioperäkairaus ei aiheuta merkittäviä vaikutuksia vesien laatuun. Malminetsinnän ympäristövaikutuksia on tämän lisäksi selvitetty useissa Natura vaikutustenarvioinneissa, jotka ovat käsittäneet laajan joukon maastossa tehtyjä kartoituksia ja kasvi- ja vesivaikutusseurantoja. Vuosien 2011–2024 aikana luontoselvityksiin on käytetty useita kymmeniä miljoonia euroja. Edellä mainittujen tutkimusten ja selvitysten lisäksi Tukes valvoo itse maastossa vuosittain yksittäisiä tutkimuskohteita riskiperusteisesti noin 25–30 kohdetta vuodessa. Kairakoneen käytössä ollaan siirtymässä hydraulikan sijasta mm. käyttämään sähkömoottoreita, eikä kairaustyössä tarvita muutoinkaan öljyä, vaan jäähdytys tehdään puhtaalla vedellä. Tällöin vaikutukset maankamaraan ja vesiin on minimaaliset. Kairakone tekee työnsä paikallaan, jolloin mahdolliset bioöljyvuodot on helppo havaita heti ja korjata tilanne.

Tutkimustoiminnasta syntyvät äänet

Kallioperäkairauksesta syntyvä ääni jää tasoltaan sellaiseksi, ettei sillä ole merkittäviä haitallisia tai häiriötä aiheuttavia vaikutuksia lupa-alueen ulkopuolella. Äänen syntyminen liittyy tavanomaiseen tutkimusvälineistön ja siihen liittyvien toimintojen käyttöön, minkä vuoksi äänen voimakkuus, kesto ja luonne pysyvät rajattuina ja ennakoitavissa. Ääni on tasaista, toistuvaa ja suhteellisen tasaisena jatkuvaa. Kallioperäkairaus on luvanvoimassaoloaikaan verrattuna lyhytkestoinen, ja tutkimuskohteella aiheutuu ääntä vain rajatun määräjän.

Tukes käyttää kairakoneen melua arvioidessaan mittaustuloksiin perustuvaa tietoa. Tuoreimman mittaustutkimuksen mukaan, kairakoneen ääni on n. 100 m päässä 40–45 desibelin mittaluokkaa. Vertaukseksi esimerkiksi puiden lehtien havina on n. 45 desibelin mittaluokkaa ja sateen ropina ikkunaa vasten on n. 50 desibeliä. 200 metrin päässä kairakoneen ääntä ei enää erota luonnon taustamelusta.

Muistutukset ja mielipiteet

Hakemuksen johdosta esitettiin 1 muistutus.

Henkilötietoihin sovelletaan tietosuojalakia (1050/2018) ja EU:n yleistä tietosuojasetusta (GDPR). Hakemukseen jätetyt muistutukset ja mielipiteet liitetään hakijalle toimitettavaan,

sähköisesti allekirjoitettuun päätökseen.

Hakijan selitys

Hakijalta toimitti vastineen 2.7.2026 Lupa- ja valvontaviraston lausunnon johdosta (liite 7).

Tukesin kannanotto lausunnoissa ja muistutuksissa esitettyihin yksilöityihin vaatimuksiin

Lausunnoissa, muistutuksissa ja mielipiteissä esitetyt asiat on otettu lupapäätöksessä huomioon lupamääräyksin.

Tiedoksi luvan haltijalle

Kaivoslain (621/2011) suhde muuhun lainsäädäntöön

Sen lisäksi, mitä kaivoslaissa säädetään, sovelletaan kaivoslain mukaista lupa- tai muuta asiaa ratkaistaessa ja muutoin tämän lain mukaan toimittaessa muun muassa; luonnonsuojelulakia ([9/2023](#)), ympäristönsuojelulakia ([527/2014](#)), erämaalakia ([62/1991](#)), maankäyttö- ja rakennuslakia ([132/1999](#)), vesilakia ([587/2011](#)), poronhoitolakia ([848/1990](#)), säteilylakia ([592/1991](#)), ydinenergialakia ([990/1987](#)), muinaismuistolakia ([295/1963](#)), maastoliikennelakia ([1710/1995](#)), patoturvallisuuslakia ([494/2009](#)), hallintolakia ([434/2003](#)), laki sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa ([13/2003](#)), saamelaiskäräjä lakia ([974/1995](#)), saamen kielilakia ([1086/2003](#)), kielilakia ([423/2003](#)), lakia ulkomaalaisten yritystojen seurannasta ([172/2012](#)), lakia eräiden kiinteistönhankintojen luvanvaraisuudesta ([470/2019](#)), lakia valtion etuosto-oikeudesta eräillä alueilla ([469/2019](#)), lakia kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuksien lunastuksesta kansallisen turvallisuuden varmistamiseksi ([468/2019](#)). Malminetsintäluvan haltijan on aina noudatettava Suomen lainsäädäntöä ja asiaan liittyviä muita kansainvälisiä sopimuksia.

Maastossa liikkuminen

Maastoliikennelain (1710/1995) 4.1 §:n ja 4.2 §:n 9-kohdan mukaan kaivoslaissa (621/2011) tarkoitetulla malminetsintäalueella ja 30 metrin etäisyydellä sen rajasta moottorikäyttöisellä ajoneuvolla liikkuminen ei edellytä maanomistajan tai haltijan lupaa, kun kyse on asianomaisessa malminetsintäluvassa tai kaivosluvassa tarkoitetun toiminnan kannalta välttämättömästä liikkumisesta. Mikäli malminetsintäalue rajautuu alueeseen, jolla liikkumista on rajoitettu (esim. luonnonsuojelualue), malminetsintäalueen rajan ulkopuolella tarvitaan alueen hallinnasta vastaavan viranomaisen suostumus.

Viitaten lupamääräykseen 9, malminetsintäluvan haltija veloitetaan rajoittamaan malminetsintä ja malminetsintäalueen käyttö tutkimustyön kannalta välttämättömiin toimenpiteisiin. Malminetsinnästä ei saa aiheutua merkittäviä muutoksia luonnonolosuhteissa, harvinaisten tai arvokkaiden luonnonesiintymien olennaista vahingoittumista, merkittävää maisemallista haittaa. Alueen koskemattomuuteen, joka liittyy alueen suojelutavoitteisiin, on säilytettävä. Aiheutetut vahingot on korvattava maanomistajalle.

Luvan muuttaminen ja raukeaminen

Malminetsintäluvan haltijan on kaivoslain (621/2011) 69 §:n mukaan haettava malminetsintäluvan muuttamista, jos tutkimussuunnitelmaa muutetaan tai täydennetään siten, että lupamääräyksiä on tarpeen tarkistaa. Luvanhaltija voi lisäksi hakea malminetsintäluvan muuttamista lupamääräysten tarkistamiseksi, kun luvan mukaista toimintaa on tarpeen muuttaa.

Kaivosviranomaisen on (621/2011) 67 §:n mukaan päätettävä, että malminetsintälupa

raukeaa, jos luvanhaltija tekee asiaa koskevan ilmoituksen. Luvanhaltija on velvollinen tekemään ilmoituksen, jos tarkoituksena ei enää ole harjoittaa lupaan perustuvaa toimintaa. Malminetsintälupa raukeaa ilmoituksen saavuttua kaivosviranomaiselle.

Luvan voimassaolon jatkaminen

Malminetsintäluvan voimassaolon jatkamisen edellytyksistä säädetään kaivoslain (621/2011, sekä 505/2023) 61 §, 61a § sekä 61 b §:ssä.

Kaivoslain (621/2011) 61.1 §:n mukaan malminetsintäluvan voimassaoloa voidaan jatkaa enintään kolme vuotta kerrallaan siten, että lupa on voimassa yhteensä enintään viisitoista vuotta.

Kaivoslain (621/2011) 61.2 §:n mukaan malminetsintäluvan voimassaolon jatkamisen edellytyksenä on, että:

- 1) malminetsintä on ollut tehokasta ja järjestelmällistä;
- 2) esiintymän hyödyntämismahdollisuuksien selvittäminen edellyttää jatkotutkimuksia;
- 3) luvanhaltija on noudattanut tässä laissa säädettyjä velvollisuuksia samoin kuin lupamääräyksiä;
- 4) voimassaolon jatkamisesta ei aiheudu kohtuutonta haittaa yleiselle tai yksityiselle edulle.

Kaivoslain (621/2011) 66 §:n mukaan malminetsintäluvan voimassaolon jatkamista varten lupaviranomaiselle on ennen luvan voimassaolon päättymistä toimitettava lupahakemus sekä lupaharkinnan kannalta tarpeelliset ja luotettavat selvitykset edellä mainituista voimassaolon jatkamisen edellytyksistä.

Kaivostoiminnasta annetun valtioneuvoston asetuksen (1123/2025) 38 §:n mukaan hakemuksesta tulee käydä ilmi hakijan haluamat muutokset lupa-alueeseen tai muut merkittävät muutokset sekä asianosaisissa tapahtuneet muutokset. Asetuksen 38 §:n mukaisesti hakemukseen tulee liittää lupaharkinnan kannalta tarpeellinen ja luotettava selvitys:

- 1) hakemuksen kohteena olevan luvan nojalla tehdyistä toimenpiteistä ja niiden tuloksista;
- 2) alueelle kohdistuneiden tutkimuskustannusten määrästä;
- 3) esiintymän hyödyntämismahdollisuuksista ja jatkotutkimusten tarpeellisuudesta;
- 4) perustelut aluerajaukselle.

Lisäksi hakemukseen sovelletaan vastaavasti, mitä lupahakemuksesta säädetään kaivoslain (621/2011) 34 §:ssä.

Lupapäätöksestä tiedottaminen

Lupapäätös on toimitettu päätöksenantopäivänä:

- Sakumpu Exploration Oylle (hakija)

Jäljennös päätöksestä on toimitettu antopäivänä

- Kittilän kunnalle tai kaupungille,
- Lupa- ja valvontavirastolle,
- Metsähallitukselle,
- Lapin maakuntamuseolle tiedoksi,
- Kuivasalmen paliskunnalle,
- niille, jotka ovat jäljennöstä erikseen pyytäneet

Päätöksen antamisesta on ilmoitettu

- maanomistajille

- asianosaisille, joita asia erityisesti koskee
- muistutuksen esittäjille
- niille, jotka ilmoitusta ovat erikseen pyytäneet

Tukes toimittaa Maanmittauslaitokselle malminetsintäluvasta tiedot merkittäväksi kiinteistötietojärjestelmään.

Perustelut: Päätöksestä tiedottaminen ja siinä noudatettu menettely perustuvat kaivoslain (621/2011) lupapäätöksestä tiedottamista koskevaan 58 §:ään.

Päätösmaksu

Tästä päätöksestä perittävä maksu on **8300 €**. Valtion talous- ja henkilöstöhallinnan palvelukeskus lähettää laskun hakijalle.

Maksu perustuu hakemuksen vireille tullessa voimassa olleeseen asetukseen Turvallisuus- ja kemikaaliviraston maksullisista suoritteista (1391/2018).

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa kaivoslain (621/2011) 162 §:n nojalla hakea muutosta valittamalla **Pohjois-Suomen hallinto-oikeuteen**.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista (808/2019, 13 §). Päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä päätöksen julkaisemisesta. Liitteenä olevasta valitusosoituksesta ilmenee, miten muutosta haettaessa on meneteltävä.

Päätöksestä perittävästä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta.

Lisätietoja

kaivosasiat@tukes.fi tai ylitarkastaja Matti Ohtamaa puh. 029 505 2289

Asian on esitellyt ylitarkastaja Matti Ohtamaa ja ratkaissut johtava asiantuntija Ilkka Keskitalo. Tämä asiakirja on allekirjoitettu sähköisesti. Allekirjoittajan henkilöllisyyden ja allekirjoituksen ajankohdan voi varmistaa allekirjoitusta klikkaamalla ja asiakirjan aitous voidaan todentaa sähköisesti. Jos asiakirjaa muutetaan jälkikäteen, allekirjoitus ei ole enää kelvollinen. Sähköinen asiakirja on alkuperäiskappale, eikä allekirjoituksen oikeellisuutta voi varmistaa paperitulosteesta. Alkuperäisen sähköisen asiakirjan voi tarvittaessa pyytää Tukesin kirjaamosta.

LIITTEET

Liite 1	ML2021:0058 lupakartta
Liite 2	Tilakohtaiset pinta-alat malminetsintä lupa-alueella
Liite 3	Asianosaiset maanomistajat
Liite 4	Kittilä kunnan lausunto
Liite 5	Lupa- ja valvontaviraston lausunto
Liite 6	Lapin maakuntamuseon lausunto
Liite 7	Sakumpu Oy:n selitys

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen

Päätökseen saa hakea muutosta valittamalla sille hallinto-oikeudelle, jonka tuomiopiirissä pääosa tässä päätöksessä tarkoitetusta alueesta sijaitsee. Toimivaltainen hallinto-oikeus on mainittu valitusosoituksen lopussa. Valituskirjelmä osoitetaan valitusviranomaiselle ja se on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeuden kirjaamoon.

Valitusaika

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä päätöksen julkaisemisesta.

Valitusoikeus

Malminetsintälupaa, kaivoslupaa ja kullanhuuhtontalupaa koskevaan päätökseen, mainitun luvan voimassaolon jatkamista, raukeamista, muuttamista ja peruuttamista koskevaan päätökseen sekä kaivostoiminnan lopettamispäätökseen saa hakea muutosta:

- 1) asianosainen;
- 2) rekisteröity yhdistys tai säätiö, jonka tarkoituksena on ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun taikka asuinympäristön viihtyisyyden edistäminen ja jonka sääntöjen mukaisella toiminta-alueella kysymyksessä olevat ympäristövaikutukset ilmenevät;
- 3) toiminnan sijaintikunta tai muu kunta, jonka alueella toiminnan haitalliset vaikutukset ilmenevät;
- 4) Lupa- ja valvontavirasto ja muu asiassa toimialallaan yleistä etua valvova viranomainen;
- 5) saamelaiskäräjät sillä perusteella, että luvassa tarkoitettu toiminta heikentää saamelaisten oikeutta alkuperäiskansana ylläpitää ja kehittää omaa kieltään ja kulttuuriaan;
- 6) kolttien kyläkokous sillä perusteella, että luvassa tarkoitettu toiminta heikentää koltta-alueella kolttien elinolosuhteita ja mahdollisuuksia harjoittaa elinkeinoja.

Kaivosviranomaisella on lisäksi oikeus valittaa sellaisesta päätöksestä, jolla hallinto-oikeus on muuttanut sen tekemää päätöstä tai kumonnut päätöksen.

Valituksen sisältö

Valituskirjelmässä on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan
- valittajan nimi ja kotikunta
- valittajan henkilötunnus tai yritys- ja yhteisötunnus
- myös sähköinen tai muu mahdollinen osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan toimittaa (prosessiosoite)

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä, ellei valituskirjelmää toimiteta sähköisesti (telekopiona tai sähköpostilla).

Valituksen tai muun asiakirjan toimittaminen hallinto- ja erityistuomioistuinten sähköiseen asiointipalveluun katsotaan ilmoitukseksi sähköisen asiointipalvelun käyttämisestä prosessiosoitteena. Sähköistä asiointipalvelua käytettäessä erillistä prosessiosoitteen ilmoittamista ei tarvita.

Valituksen liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- päätös, johon haetaan muutosta valittamalla, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle
- asiamiehen valtakirja

Valituskirjelmän toimittaminen perille

Valitus tehdään ensisijaisesti hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa: <https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Valituskirjelmän voi viedä valittaja itse tai hänen valtuuttamansa asiamies. Valituskirjelmä liitteineen voidaan myös lähettää postitse, telekopiona tai sähköpostilla. Postiin valituskirjelmä on jätettävä niin ajoissa, että se ehtii perille valitusajan viimeisenä päivänä. Hallinto-oikeudessa kirjaamon aukioloaika on klo 8.00–16.15. Sähköisesti (telekopiona tai sähköpostilla) toimitetun valituskirjelmän on oltava toimitettu niin, että se on käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä määräajan viimeisenä päivänä.

Valittajalta peritään hallinto-oikeudessa **oikeudenkäyntimaksu 310 euroa**. Tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa (701/1993) on erikseen säädetty eräistä tapauksista, joissa maksua ei peritä.

Toimivaltaisen hallinto-oikeuden yhteystiedot muutoksenhakua varten:

Pohjois-Suomen hallinto-oikeus

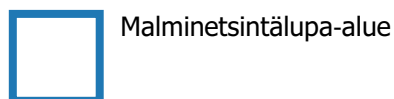
käyntiosoite: Torikatu 34–90, 90100 Oulu

postiosoite: PL 189, 90101 Oulu

puhelin: 029 56 42800

faksi: 029 56 42841

sähköposti: pohjois-suomi.hao@oikeus.fi

 Kiinteistörajat

tukes
Turvallisuus- ja kemikaalivirasto

Kiinteistötunnus	Pinta-ala (ha)
261-407-19-35	23,70
261-410-37-0	120,81
261-407-876-9	6,91
261-407-15-11	10,50
261-407-29-6	22,41
261-407-878-7	11,62
261-407-876-10	4,52
261-410-876-8	0,78
261-893-11-1	3730,80
261-407-878-32	6,72
261-407-19-42	12,80

Pinta-ala yhteensä: **3951,57 ha**

Lupatunnus
ML2021:0058
Liite 3

ASIANOSAINEN MAANOMISTAJA
SUOMEN VALTIO/METSÄHALLITUS
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Lausunto Sakumpu Exploration Oy:n malminetsintälupahakemuksesta, Paanapyyttö, ML2021:0058

Khall 23.06.2026 § 215
291/10.01.01/2026

Valmistelija

Maanmittausinsinööri Mika Palovaara, puh. 040 762 2917

Sakumpu Exploration Oy on jättänyt Tukesille lupahakemuksen Kittilän kunnan alueelle, Kuivasalmen paliskunnan erityiselle poronhoitoalueelle kohdistuvan malminetsintälupahakemuksen koskien Paanapyyttö – nimistä malminetsintälupa-aluetta. Lausunnon antamiseen on saatu Tukesilta jatkoaikaa 26.6.2026 saakka.

Malminetsintäalueen kokonaispinta-ala on 3951,57 ha.

Lupahakemuksen mukaan alueella ei ole suojelualueita eikä pohjavesialueita. Hakemusalueen pohjoisosassa on muinaisjäännöksiä, joiden alueella ei suoriteta intrusiivisiä tutkimuksia.

Alueen geologian sekä aiemmin suoritettujen tutkimusten perusteella hakija katsoo alueen olevan potentiaalinen kullan ja kuparin esiintymiselle.

Yhtiö suunnittelee seuraavia tutkimuksia: Geofysikaaliset mittaukset, pohjamoreeninäytteenotto, timanttikairaus ja tutkimuskaivannot. Lupahakemuksen mukaan pohjamoreeninäytteenotossa käytetään kumiteloilla liikkuvaa Bandvagn – kulkuneuvoa ja näytteenotto suoritetaan tähän kiinnitetyllä iskuporayksiköllä. Työssä käytetään myös moottorikelkkaa tai mönkijää. Talviaikana suoritettavissa maastogeofysikaalisissa mittauksissa käytetään kulkuneuvona moottorikelkkaa, mutta itse mittauksissa tapahtuu suksilla ja lumikengillä. Mahdollinen syväkairaus suoritetaan pääasiassa talviaikaan käyttäen telakulkuneuvoja sekä moottorikelkkaa tai mönkijää. Aikataulut tarkentuvat tutkimusten edetessä. Asianosaisille ilmoitetaan tutkimuksista hyvissä ajoin.

Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma on esitetty malminetsintälupahakemuksen liitteenä.

Hakemuksen mukaan toiminnan vaikutukset jäävät vähäisiksi eivätkä kohdistu suojelualueille tai muihin arvokkaisiin kohteisiin. Ainoat vaikutukset ovat hetkelliset häiriöt liikkumisesta ja laitteistojen äänistä. Tutkimuskaivantoja ei tehdä pohjavesialueilla eikä vesistöjen välittömässä läheisyydessä. Purojen ja jokien ylityksiä maastoajoneuvoilla pyritään välttämään kokonaan. Metsälain 10 §:ssä tarkoitetut erityisen tärkeät elinympäristöt huomioidaan tutkimustoiminnassa. Malminetsinnän ajankohdasta neuvotellaan paliskunnan kanssa. Puustovahinkoja pyritään minimoimaan ennakoivalla reittisuunnittelulla. Suunnittelua voidaan tehdä yhteistyössä maanomistajien kanssa. Mahdolliset puustovauriot ja muut vahingot korvataan asianosaisille.

Hakemuksen mukaan malminetsintätoiminnan lopettamisen jälkeen kalusto ja kaikki tarvikkeet yms. viedään pois kokonaisuudessaan.

Vahingonkorvauksista sovitaan aina erikseen asiaosaisten kanssa.
Tutkimusten loputtua varmistetaan alueen siisteys.

Kartta malminetsintälupa-alueesta esityslistan ja pöytäkirjan liitteenä,
asiakirjat esityslistan oheismateriaalina.

Esittelijä

Kunnanjohtaja Kurula Timo

Päätösehdotus

Kunnanhallitus päättää lausuntonaan Sakumpu Exploration Oy:n
lupahakemuksesta koskien Paanapyytö – nimistä malminetsintälupaa
ilmoittaa seuraavaa:

Lupahakemus ei kohdistu Kittilän kunnan asema- eikä yleiskaava-alueille.
Siten kaavoituksen kannalta hakemuksen johdosta ei ole huomautettavaa.

Luvassa tulee edellyttää sopimaan työskentelyajankohdista ja – tavoista
paliskunnan kanssa ennen malminetsintätöiden aloittamista, jotta
poronhoitotyölle sekä muulle paikalliselle toiminnalle mahdollisesti
aiheutuva haitta tulisi vältettyä taikka selvitettyä aina etukäteen.
Malminetsintäalue tulee ennallistaa toimijan toimesta.

Malminetsinnästä ei saa olla haittaa paikalliselle asutukselle,
pohjavesialueille eikä alueen poronhoidolle.

Kittilän kunta edellyttää, että kittiläläisten kuntalaisten tulee voida asioida
malminetsintäyhtiön kanssa suomen kielellä.

Kittilän kunta korostaa, että malminetsintälupaa ratkaistaessa
lupaviranomaisen tulee kiinnittää erityistä huomiota luontoarvoihin mm.
lupahakemusalueella tai sen läheisyydessä sijaitsevien luonnonsuojelulain
mukaisten (esim. Natura-alueiden) osalta. Malminetsintälupahakemusta
ratkaistaessa tulee varmistaa, että malminetsintätyö ei aiheuta merkittävää
luontoarvojen heikkenemistä.

Muilta osin Kittilän kunnalla ei ole hakemuksesta huomautettavaa.

Päätös

Kunnanjohtajan esitys hyväksyttiin.

Liitteet

Pöytäkirja tarkastettiin tämän asian osalta kokouksessa.

Liite 1 ML2021:0058 kartta, Paanapyytö

Pöytäkirjan nähtäväksi asettaminen pvm

Pöytäkirja on 25.6.12026 viety nähtäväksi yleiseen tietoverkkoon,
osoitteeseen <https://www.kittila.fi>.

Tiedoksianto

Lähetetty tiedoksi sähköpostilla 26.6.2026.

Muutoksenhakuohje koskee pykälää: § 215**Muutoksenhakukielto**

Tästä päätöksestä ei saa tehdä oikaisuvaatimusta eikä kunnallisvalitusta, koska päätös koskee kuntalain 136 §:n mukaan valmistelua tai täytäntöönpanoa; työ- ja virkaehtosopimuksen tulkintaa tai soveltamista; tai työnjohto- ja valvontaoikeuden käyttämistä.

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (TUKES)
kaivosasiat@tukes.fi

Viite: Lausuntopyyntöne 13.5.2026

Lausunto malminetsintälupahakemuksesta Sakumpu Exploration Oy, Paanapyytö, ML2021:0058, Kittilä

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (TUKES) on pyytänyt kaivoslain (621/2011) 37 §:n nojalla Lupa- ja valvontaviraston lausuntoa yllä mainitusta malminetsintälupahakemuksesta.

Lausuntoa on pyydetty 19.6.2026 mennessä.

Hakemusalueen pinta-ala on noin 3 952 ha ja se sijoittuu Kittilän kunnan alueelle.

Lupa- ja valvontaviraston lausunto asiassa

Tämä lausunto on annettu lausuntopyynnössä ja sen liitteenä olevassa malminetsintälupahakemuksessa esitettyjen tietojen sekä käytössä olevien paikkatietoaineistojen pohjalta.

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, ettei jatkoluvan myöntämiselle ole estettä, mikäli lupapäätöksessä otetaan huomioon Lupa- ja valvontaviraston lausunnossaan esittämät seikat. Ennen maastotöihin ryhtymistä Lupa- ja valvontaviranomaiselle tulee toimittaa kaivoslain 12 §:n mukainen maastotyöilmoitus.

1 Tutkimussuunnitelma

Tutkimusmenetelmät- ja laitteisto

- Geofysikaaliset mittaukset. Mittauslaitteisto, maastoajoneuvot vuodenajan ja maaston mukaan.
- Pohjamoreeninäytteenotto. Tela-alustainen maastoajoneuvo iskuporakalustolla.
- Timanttikairaus. Tela-alustainen kairakone, mahdollinen apukone ja/tai soijankeruu/vedenkierrätysyksikkö
- Tutkimuskaivannot. Tela-alustainen kaivinkone. (Tutkimuskaivantoja on mahdollista tehdä vain sulan maan aikana). Kaikissa tutkimusmenetelmissä töissä voidaan käyttää apuna mönkijää tai moottorikelkkaa.

Pohjamoreeninäytteenotossa käytetään leveillä kumiteloilla liikkuvaa Bandvagn - kulkuneuvoa ja näytteenotto suoritetaan tähän kiinnitetyllä iskuporayksiköllä. Porauksessa käytetään läpivirtausterää, joka ei aiheuta muuta jälkeä kuin pyöreän 50 mm reiän maan pinnalla. Reikää ympäröivä maa ei häiriinny.

Talviaikana suoritettavissa maastogeofysikaalisissa mittauksissa käytetään kulkuneuvona moottorikelkkaa mutta itse mittaustapahtumassa kulkeminen tapahtuu pääsääntöisesti suksilla tai lumikengillä. Maastoon ei jää jälkiä.

Mahdollinen syväkairaus suoritetaan pääasiassa talviaikaan käyttäen telakulkuneuvoja. Geofysikaaliset mittaukset ja pohjamoreeninäytteenotto suoritetaan samoilla pisteillä/linjoilla. Näytteenottopisteet määritetään myöhemmin, työn aikana kertyvien tulosten perusteella.

Tutkimuksista voi aiheutua hetkellisiä ja paikallisia häiriöitä koneiden liikkeistä ja äänestä.

Malminetsintälupa-alue on asumaton seutua, jonka vuoksi häiriö kohdistuu lähinnä eläimiin, poronhoitoon ja alueen virkistyskäyttöön. Suojelualueiden rajalle määritetään 100 m melusuojavaähyke, jonka sisäpuolella vältetään tekemästä erityisesti melua aiheuttavia töitä lintujen pesintäaikana (30.4.–31.7.). Muinaisjäännöksen alueella ei suoriteta intrusiivisia tutkimuksia. Kulkemisessa hyödynnetään mahdollisimman paljon tutkimusalueen läpi kulkevia uria ja teitä.

Aikataulut tarkentuvat tutkimusten edetessä. Asianosaisille ilmoitetaan tutkimuksista hyvissä ajoin. Tutkimukset etenevät vaiheittain ja kukin maastotyövaihe kestää muutamasta viikosta korkeintaan 2–3 kuukauteen kerrallaan. Maastotyövaihetta seuraa näytteiden käsittelyjä analyysit sekä tulosten tulkinta.

Lupahakemus ei sisällä tietoja tutkimusten tarkemmasta sijoittumisesta ja volyymistä hakemusalueella. Lausunnossa annettavat suositukset ja ohjeistus kattaa koko hakemusalueen

2 Natura 2000 -verkosto ja luonnonsuojelualueet

Hakemusalue sijaitsee Kuortanovuoma-Saivinvuoma-Launijärvi Natura-alueen (FI1300606) lähellä. Etäisyys Natura-alueeseen on vähimmillään noin 30 m.

Kuortanovuoma-Saivinvuoma-Launijärven Natura-alue koostuu Kuortanovuoma-Saivinvuoman alueesta, joka kuuluu soidensuojeluohjelmaan (SSO) sekä Launijärven alueesta, joka on varattu seutukaavassa luonnonsuojelualueeksi (SL 936). Lisäksi rajaukseen kuuluu noin 300 ha suojeluohjelmaan ja seutukaavan suojeluvaraukseen kuulumatonta aluetta. Alue on toteutettu osaksi. Kuortanovuoma-Saivinvuoman alueesta pääosa on toteutettu muodostamalla siitä luonnonsuojelulain mukainen suojelualue. Muun alueen suojelu tullaan toteuttamaan luonnonsuojelulain ja rakennuslain nojalla. Alue muodostuu erityisten suojelutoimien alueista (SAC) ja lintudirektiivin mukaisista erityisistä suojelualueista (SPA). Alueen suojelun perusteena ovat alueen tietolomakkeella mainitut luontodirektiivin liitteen I luontotyytit ja liitteen II lajit.

Natura-alueen suojelun perusteena olevien luonnonarvojen, erityisesti lintujen merkittävää heikentymistä yksin kyseisen tai yhteisvaikutuksessa muiden alueeseen vaikuttavien toimintojen kanssa ei voida malminetsintälupahakemuksessa annettujen tietojen perusteella sulkea pois. Lupa- ja valvontavirasto huomauttaa, että luonnonsuojelulain

mukaan on hakijan vastuulla osoittaa, ettei Natura-alueen suojeluperusteisiin kohdistu merkittävää heikentymistä.

Hakijan tulee täydentää hakemusta joko tekemällä luonnonsuojelulain mukainen Natura-arviointi tai perustelemalla, miksi Natura-arviointia ei tarvita. Vaihtoehtoisesti hakijan tulee poissulkea Natura-alueeseen kohdistuvat vaikutukset joko muuttamalla hanketta esimerkiksi toiminnan kohdentumisen tai ajoituksen suhteen taikka rajaamalla hakemusaluetta kauemmas Natura-alueesta.

Kairakoneen melun kantautumista Natura-alueelle on käsitelty useissa malminetsinnän Natura-arvioinneissa. Lupa- ja valvontavirasto katsoo asiaa koskevaan tieteelliseen, Natura-arvioinneissa viitattuun tutkimukseen pohjautuen, että vaikutukset lintuihin vähenevät voimakkaasti, kun melu vaimenee 40 dB:n. Melun kantautuminen riippuu useista tekijöistä (mm. koneen melutaso, maastonmuodot ja peitteisyys, vuodenaika, tuulen suunta ja nopeus), minkä vuoksi yksiselitteistä vaimentumisetäisyyttä 40 dB:n on mahdoton asettaa.

Natura-vaikutusten tarkastelussa tulee kiinnittää erityistä huomiota yhteisvaikutuksiin, joita suojeluperusteena oleville lintulajeille aiheuttavat muut Natura-alueen läheisyydessä käynnissä olevat ja suunnitellut malminetsintätoimet. Vaikutusten arviointia varten tarvitaan tietoja malminetsinnässä käytettävän syväkairauslaitteiston ja muiden melua tuottavien laitteiden melusta sekä vaimentumisesta kyseisen alueen olosuhteet huomioon ottaen sekä toiminnan ajoittumisesta suhteessa Natura-alueen suojeluperusteena olevien lintujen pesimäaikaan 15.2.–15.9.

Ennen kuin hakija on täydentänyt hakemusta tai vaihtoehtoisesti muuttanut hanketta jollakin edellä kuvatulla tavalla, ei voida varmistua merkittävien vaikutusten syntymättä jäämisestä. Luonnonsuojelulain 35 §:n ja säännöksen tulkintaa ohjaavan oikeuskäytännön mukaan, jos hanke tai suunnitelma joko yksinään tai tarkasteltuna yhdessä muiden hankkeiden ja suunnitelmien kanssa saattaa merkittävästi heikentää Natura-alueen luonnonarvoja, hankkeen toteuttajan tai suunnitelman laatijan on asianmukaisella tavalla arvioitava nämä vaikutukset sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueen suojelutavoitteisiin.

Alueella on myös valtion suojelutarkoituksiin varattu alue.

3 Muut huomioitavat alueet ja maisemaan kohdistuvat vaikutukset

Lupa- ja valvontavirasto katsoo, ettei malminetsintä vaaranna alueen ja ympäristön kulttuuri- ja maisemallisia arvoja.

4 Suojellut ja uhanalaiset luontotyypit

Hakemusalueelta ei ole tiedossa olevia, varmistettuja luonnonsuojelulain 65 §:n mukaisia tiukasti suojeltuja luontotyyppejä tai 64 §:n suojeltujen luontotyyppien Lapin ELY-keskuksen tai Lupa- ja valvontaviraston päätöksellä rajaamia luontotyyppikohteita.

Luonnonsuojelulain 65 §:n mukaisten tiukasti suojeltujen serpentiiniluontotyyppien hävittäminen ja heikentäminen on kielletty riippumatta siitä, onko esiintymä Lupa- ja valvontaviraston tiedossa tai merkitty Suomen ympäristökeskuksen ylläpitämään paikkatietoaineistoon.

Tiedossa olevat, tarkistelut ja tiedossa olevien paljastumatietojen perusteella arvioidut mahdolliset serpentiiniluontotyyppikohteet löytyvät Suomen ympäristökeskuksen ylläpitämästä avoimesta paikkatietoaineistosta. Ladattava aineisto löytyy nimellä ”Serpentiinikalliot ja kivikot”. Aineistoa voi tarkastella myös Paikkatietoikkunassa. Aineistossa on esitetty lisäksi tarkastettuja kohteita, jotka eivät ole osoittautuneet tiukasti suojelluiksi serpentiiniluontotyyppikohteiksi. Vuoden 2025 kartoitusten tulokset on päivitetty aineistoihin 31.3.2026. Aineisto ei ole poissulkeva, eli tämän aineiston kohteiden lisäksi tiukasti suojeltuja serpentiiniluontotyyppejä voi esiintyä myös muualla.

Alueella voi esiintyä luonnonsuojelulain 64 §:n tarkoittaman suojellun luontotyyppin, harjumetsien valorinteiden esiintymiä. Harvinaiset ja uhanalaiset luontotyypit voivat kuulua kaivoslain 11 §:n tarkoittamiin harvinaisiin tai arvokkaisiin luonnonesiintymiin, joita ei saa olennaisesti vahingoittaa (HE 273/2009).

Alueella esiintyy vaarantunut (VU) lettoluontotyyppi lettokorpi. Uhanalaiset tai harvinaiset luontotyypit voivat olla kaivoslain 11 §:ssä tarkoitettuja harvinaisia tai arvokkaita luonnonesiintymiä, joita ei saa olennaisesti vahingoittaa (HE 273/2009). Tutkimusojien ja -kuoppien kaivamisella sekä kesäaikaisella maastoliikenteellä on haitallisia vaikutuksia uhanalaisille letoille ja niiden lajistolle. Lumipeitteisenä aikana roudassa olevalla suolla tehtävät kairaukset eivät pääosin aiheuta niin suuria vaikutuksia, että niillä olisi merkitystä luontotyyppitasolla.

5 Rauhoitetut, erityisesti suojeltavat ja uhanalaiset lajit

Ajantasaiset lajihavainnot malminetsintäalueelta on tarkistettava ja huomioitava tutkimussuunnitelmaa laadittaessa. Lajitiedon jakelu tapahtuu Suomen lajitietokeskuksen Laji.fi sivuston kautta. Ympäristöhallinnon LajiGIS-järjestelmän tiedot siirtyvät viikoittain Laji.fi-sivustolle. Laji.fi kokoaa aineistoja myös muista lähteistä, kuten museoiden tietokannat. Suurin osa aineistosta on avoin, mutta sensitiivisten lajien paikkatiedot on karkeistettu (esim. 1 km tai 5 km ruudut) tai joissain tapauksissa salattu. Käyttörajoitetut aineistot saa käyttöön kirjautumalla Laji.fi-sivustolle ja tekemällä aineistopyynnön kyseiseltä alueelta. Lupa- ja valvontavirasto ei käsittele lajitiedon luovutusta koskevia pyyntöjä.

Maahan kajoavissa malminetsintätoimissa suojeltujen lajien esiintymät on rajattava vaikutusten ulkopuolelle. Suojaetäisyyksiä määritettäessä on huomioitava, että laji voi esiintyä pistemäistä havaintopaikkaa laajemmalla alueella.

Alueelta tunnetaan seuraavat huomionarvoiset kasvilajit (LajiGis 10.6.2026, Lajitietokeskuksen viranomaisportaali 10.6.2026):

- **lettorikko**, vaarantunut (VU), uhanalaiset lajit (LSA 2023/1066, liite 6), koko maassa rauhoitetut kasvilajit (LSA 2023/1066, liite 3), EU:n luontodirektiivin II-liite ja IV-liite
- **isonuijasammal**, erittäin uhanalainen (EN), uhanalaiset lajit (LSA 2023/1066, liite 6), erityisesti suojeltavat lajit (LSA 2023/1066, liite 6), koko maassa rauhoitetut kasvilajit (LSA 2023/1066, liite 3), EU:n luontodirektiivin II-liite
- **kiiltosirppisammal**, silmälläpidettävä (NT), koko maassa rauhoitetut kasvilajit (LSA 2023/1066, liite 3), EU:n luontodirektiivin II-liite
- **lettosara**, vaarantunut (VU), uhanalaiset lajit (LSA 2023/1066, liite 6)
- **pohjanhuurresammal**, silmälläpidettävä (NT)
- **sirohuurresammal**, silmälläpidettävä (NT)
- **sirppihiurresammal**, silmälläpidettävä (NT)
- **suopunakämmekä**, silmälläpidettävä (NT)

Luontodirektiivin liitteen IV(b) kasvilajit ovat tiukasti suojeltuja (LSL 78 §).

Malminetsintäluvassa on varmistettava, ettei toimenpiteillä hävitetä tai heikennetä tiukasti suojeltujen lajien esiintymiä. Esiintymän ympärille on muodostettava vähintään 30 metrin suojavyöhyke mitattuna esiintymän reunasta. Suojavyöhykkeellä ei saa tehdä maahan tai kallioperään kajoavia tutkimuksia. Suojaetäisyyksiä mitoitettaessa on huomioitava, että rauhoitettu kasvilaji voi esiintyä pistemäistä havaintopaikkaa laajemmalla alueella, jolloin suojavyöhykettä on tarvittaessa laajennettava.

Luonnonsuojelulain 69 §:n nojalla rauhoitettujen kasvien hävittäminen on kielletty LSL 74 §:ssä. Malminetsintäluvassa on varmistettava, ettei toimenpiteillä hävitetä eikä heikennetä rauhoitettujen kasvilajien esiintymiä. Esiintymän ympärille on jätettävä vähintään 20 metrin suojavyöhyke mitattuna esiintymän reunasta. Suojavyöhykkeellä ei saa tehdä maahan tai kallioperään kajoavia tutkimuksia. Suojaetäisyyksiä mitoitettaessa on huomioitava, että rauhoitettu laji voi esiintyä pistemäistä havaintopaikkaa laajemmalla alueella, jolloin vyöhykettä on tarvittaessa laajennettava.

Alueelta on havaintoja uhanalaisista ja silmälläpidettävistä kasvilajeista. Luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi nämä lajit on otettava malminetsinnässä huomioon siten, ettei niiden säilymistä vaaranneta. Harvinaiset ja uhanalaiset lajit voivat muodostaa kaivoslain 11 §:n 4 kohdan mukaisen harvinaisen tai arvokkaan luonnonesiintymän, jota ei saa olennaisesti vahingoittaa (HE 273/2009).

Eläinlajit

Hakemusalueelta ei toistaiseksi tunneta rauhoitettujen tai luontodirektiivin liitteen IV (a) eläinlajeja.

Linnut

Hakemusalueella ja sen vaikutusalueella sijaitsee lintudirektiivin (2009/147/EY) 1 artiklan tarkoittaman, LSL 73 §:n nojalla rauhoitettujen suurten petolintujen useita pesäreviirejä. Luonnonsuojelulain 70 § ja lintudirektiivin 5 artikla kieltävät lajin tahallisen häirinnän erityisesti lisääntymis- ja poikasten kasvatusaikana sekä lajin elämänkierrolle tärkeillä paikoilla. Rajoitus ei edellytä todistetusti alkanutta pesintää: säännöllisesti käytetty pesä on lain suojaama. Rauhoitus aika on Pohjois-Suomessa toisella lajilla 15.2.–31.7. ja sääksellä 15.4.–15.9.

Lajin pesimäaikana pesän 1100 metrin häiriövyöhykkeellä ei tule tehdä koneellista tutkimustoimintaa tai malminetsintää, eikä häiriövyöhykkeelle tule suunnitella pesimäajalle malminetsinnän kulkureittejä. Pesimäkauden aikana kaikkea liikkumista häiriövyöhykkeellä tulee välttää. Reviirin kaikki pesäpuut ovat rauhoitettuja, ja pesäpaikkojen tarkat sijainnit saa tietopyynnöllä Suomen lajitietokeskuksesta.

Pesimäkauden alku on erityisen häiriöaltis ajankohta. Pesimätilanteen seuranta toteutetaan linnustoasiantuntijan arvion ja ohjeistuksen mukaisesti sekä häiriöttömin menetelmin. Omatoimista tarkkailua tai pesinnän varmistamista ei tule tehdä. Jos häiriön mahdollisuutta ei voida poissulkea, seurantaan on haettava LSL 83 §:n mukainen poikkeuslupa. Esimerkiksi videokameran asentaminen pesän läheisyyteen edellyttää poikkeuslupaa myös pesimäajan ulkopuolella. Lupa voidaan myöntää vain, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole ja lajin suotuisa suojelutaso ei vaarannu. Poikkeusluvasta antaa lisätietoja Lupa- ja valvontavirasto.

Toinen lajeista on uhanalaisuusarvioinnissa vaarantunut (VU) ja se on luonnonsuojeluasetuksen mukaan erityisesti suojeltava laji sekä EU:n lintudirektiivin liitteen I laji.

Laji edellyttää pesintään rauhallisia metsäalueita ja järeitä, vanhoja puita (yleensä mäntyjä) pesän alustaksi; pieni osa kannasta pesii kalliojyrkänteillä. Pesäpuut kasvavat pesän painon kannalta riittävän tukevaksi tyypillisesti vasta 200–300 vuoden iässä. Toisinaan pesä rakennetaan kanahaukan tai piekanan vanhan pesän päälle. Levinneisyysalueen eteläosissa osa pareista pesii tekopesissä, koska sopivista pesäpuista on niukkuutta.

Laji on pari- ja pesäpaikkauskollinen. Reviirit ovat elinikäisiä, ja sukupolvien vaihtuessa niiden käyttö voi jatkua satoja vuosia. Suomessa yhdellä reviirillä on keskimäärin 3 (vaihteluväli 1–9) pesää, joita käytetään ilman säännönmukaisuutta. Suuri petolintu käyttää kaikkia reviirinsä pesii levähtämiseen ja tähyttämiseen, vaikka poikasia kasvatetaan vuosittain vain yhdessä pesässä. Kaikki reviirin pesäpuut ovat linnulle tärkeitä saalistuksen onnistumiselle ja näin ollen rauhoitettuja koko pesimäkauden ajan. Pesät sijoittuvat tavallisesti noin 3–4 km (enintään 5 km) läpimittaiselle alueelle, vaihtelun ollessa suurta. Sama pesä voi olla käytössä vuosikymmeniä, tai se voidaan ottaa uudelleen käyttöön pitkänkin tauon jälkeen. Taukojen taustalla on yleensä toisen puolison menehtyminen tai heikot ravintovuodet. Jos pesä romahtaa, pari on usein rakentanut uuden pesän samaan puuhun vuosienkin kuluttua.

Kalasääski on EU:n lintudirektiivin liitteen I laji.

Sääksi pesii koko maassa, ja kannan tiheys vaihtelee sopivien pesäpuiden sekä saalistusvesien saatavuuden mukaan. Tyypillisiä pesimäympäristöjä ovat suot, kallioiset metsäalueet sekä vesistöjen rannat ja saaret.

Laji on pari- ja pesäpaikkauskollinen. Samalle pesäpaikalle palataan yleensä vuodesta toiseen, ja sama pesä tai pesäpuu voi olla käytössä vuosikymmeniä, tai pesä voidaan asuttaa uudelleen pitkänkin tauon jälkeen. Toisin kuin monet muut suuret petolinnut, kalasääski ei tyypillisesti ylläpidä vaihtopesiä, minkä vuoksi yksittäisen pesäpuun merkitys korostuu. Sääksi on laajalti riippuvainen tekopesistä: niissä pesii lähes puolet kannasta, ja poikastuotto on keskimäärin luonnonpesiä korkeampi.

Lupa- ja valvontavirasto muistuttaa, että suurin osa Suomen pesimälinnuista on luonnonsuojelulailla rauhoitettuja, eikä niitä saa tahallisesti häiritä tai tappaa. Häirinnän estäminen on erityisen tärkeää lintujen lisääntymisaikana ja tärkeillä muuton aikaisilla levähdysalueilla tai muutoin niiden elämänsäkierron kannalta tärkeillä paikoilla (LSL 70 §).

Melua aiheuttava koneellinen malminetsintä voi aiheuttaa pesiville linnuille merkittävää häiriötä. Häiriön seurauksena pesintä voi epäonnistua, mikä voi heikentää lintukantojen tilaa ja rikkoa luonnonsuojelulain rauhoitussäännöksiä. Tämän vuoksi pesimärauhan turvaaminen on keskeistä kaikessa maastossa tehtävässä toiminnassa.

Edellä esitetyn perusteella Lupa- ja valvontavirasto katsoo, että häiriötä (esim. melua) aiheuttava koneellinen malminetsintä tulisi toteuttaa lintujen lisääntymisajan ulkopuolella.

6 Pohjavesialueet

Hakemusalueella ei ole luokiteltuja pohjavesialueita. Lupa- ja valvontavirasto muistuttaa, että pohjavedellä tarkoitetaan maa- ja kallioperässä olevaa vettä ja toimija on vastuussa pohjavedelle aiheuttamastaan vahingosta. Pilaamiskielto on siis voimassa myös pohjavesialueiden ulkopuolella (Ympäristönsuojelulaki 527/2014, Pohjaveden pilaamiskielto 17 §). Mikäli kairauspaikoilla esiintyy ylivuotoa, tulee huolehtia siitä, että kairareiät tulpataan ylivuodon ja pohjaveden purkautumisen estämiseksi.

7 Lähteet ja vesistöt

Hakemusalueelle sijoittuu maastotietokantaan merkittyjä lähteitä sekä vesilain (VL, 587/2011) 1 luvun 3 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaisia lampia ja järviä.

Luonnontilaisen lähteen luonnontilan vaarantaminen on vesilaissa kielletty (VL 2 luku 11 §), ellei siihen ole saatu lupaviranomaisen (LVV) lupaa. Lähteeseen tulee jättää riittävä suojaetäisyys. Lupa- ja valvontavirasto suosittelee vähintään 30 metrin suojavyöhykettä lähteikön reunasta ja etäisyyden määrittelyssä tulee huomioida, ettei lähteen luonnontila vaarannu. Suojaetäisyys riippuu maastonmuodoista, lähteen koosta ja tilasta.

Kaivutoimenpiteet lähteikön läheisyydessä voivat aiheuttaa muutoksia pohjaveden virtausolosuhteissa ja siten myös lähteikön kautta purkautuvan pohjaveden määrässä. Lähtökohtana toiminnassa on, ettei siitä saa aiheutua vaaraa pohjaveden määrälle tai laadulle. Lähteen suojavyöhykkeellä ei tule tehdä maahan kajoavia tutkimuksia. Mikäli kairauspaikoilla esiintyy ylivuotoa, tulee huolehtia siitä, että kairareiät tulpataan ylivuodon ja pohjaveden purkautumisen estämiseksi.

Vesistöihin on maahan kajoavassa toiminnassa jätettävä riittävät suojavyöhykkeet, ettei maa-aineksia tai kairaussoijaa kulkeudu vesistöihin esim. tulvan mukana ja vesistön tila sen seurauksena heikkene. Ojitetuilla aloilla on toimittava siten, että kiintoainetta tai poraussoijaa ei pääse oja myöten kulkeutumaan vesistöihin. Lisäksi vesistöjen ympäristö tulisi säilyttää mahdollisimman luonnonmukaisena.

Puron ja joenuoman luonnontilan säilymisen vaarantaminen on luvanvaraista (VL 3 luku 2 §). Tämä tulee huomioida mahdollisissa uomien ylityksissä.

8 Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma

Hakijan mukaan tutkimussuunnitelmassa esitetyistä malminetsintämenetelmistä kaivannaisjätettä syntyy timanttikairauksessa. Kairauksessa syntyy kairaussoijaa, joka on hienojakoista jauhautuneen kiviaineksen ja veden sekoitusta. Kairaussoijan koostumus vastaa alueen kallio- ja maaperän koostumusta. Alueella suorittujen tutkimusten perusteella kallioperä koostuu vulkaniiteista, liuskeista ja kvartsiiteista. Valtaosa alueen kivilajeista eivät luontaisesti sisällä korkeita pitoisuuksia haitallisina pidettyjä alkuaineita.

Kairaussoijan määrä vaihtelee riippuen kairareiän pituudesta, kairauksessa lävistettävistä kivilajeista sekä kallion rikkonaisuudesta. Arviolta sitä voi muodostua 0–2,5 litraa per kairattu metri. Osalla kairauskohteista kairaussoijaa ei nouse maanpinnalle lainkaan, vaan se jää kallioperän ruhjeisiin. Kairaussoijalla ei ole merkittäviä ympäristövaikutuksia, kun se koostuu kiviaineksesta, joka ei luontaisesti sisällä korkeita pitoisuuksia haitallisena pidettyjä alkuaineita tai yhdisteitä. Suurin osa alueella tavattavista kivilajiseurueista kuuluu tähän kategoriaan. Grafiitti-kiisuliuskeet ("mustaliuske") ja harvemmin esiintyvät metallipitoiset sulfidiset kerrokset voivat sisältää ympäristön kannalta haitallisia määriä rikkiä, metalleja ja eri alkuaineiden yhdisteitä.

Esitetty suunnitelmaa voidaan Lupa – ja valvontaviraston näkemyksen mukaan pitää pääosin riittävänä. Suunnitelmassa arvioitu syntyvän kairaussoijan vaikutuksia ympäristöön, vaikutuksia ehkäiseviä toimenpiteitä sekä jätteen hyödyntämistä (palauttamista) ja käsittelyä.

Jätehuoltosuunnitelmaan tulee sisällyttää toiminnassa mahdollisesti käytettävien kemikaalien käyttöturvallisuustiedotteet. Toiminnanharjoittajan on oltava selvillä ja osoitettava kaivannaisjätteen ominaisuudet myös tältä osin, jotta jäte voidaan toimittaa oikeaan vastaanottopaikkaan.

9 Ympäristölupa- ja PIMA-kohteet

Alueella ei ole tiedossa olevia ympäristölupa- tai PIMA-kohteita.

10 Liikennealueet

Alueella ei ole kaivoslain 9 §:n neljännen momentin mukaisia liikennealueita.

11 Kaavatilanne

Hakemusalue sijoittuu Tunturi-Lapin maakuntakaava-alueelle. Aluetta koskevalla kaavamerkinnällä osoitetaan pääasiassa maa- ja metsätalouskäyttöön tarkoitettuja alueita, joita voidaan käyttää pääasiallista käyttötarkoitusta sanottavasti haittaamatta ja luonnetta muuttamatta myös muihin tarkoituksiin. Kittilän kunta ottaa tarvittaessa kantaa alueen kaavatilanteeseen.

11 Veden ottaminen

Vesilain mukaisissa vesitalousasioissa toimivaltainen lupaviranomainen on Lupa- ja valvontavirasto, joka hoitaa myös valtion valvontatehtäviä. Vesilain (587/2011, VL) mukaisen luvan tai oikeuden tarve arvioidaan aina tapauskohtaisesti ja ratkaistaan lupamenettelyssä. Vesilain mukaiset valvontaviranomaiset (LVV tai kunnan ympäristönsuojeluviranomainen eivät voi antaa yksittäisen hankkeen luvanvaraisuudesta sellaista ennakkotietoa, joka sitoisi lupaviranomaista lupamenettelyssä.

Ilmoitus veden ottamisesta: Vesilain 2 luvun 15 §:n mukaan pinta- tai pohjaveden ottamisesta on tehtävä ilmoitus LVV:lle, jos otettava vesimäärä ylittää 100 m³/vrk eikä toimenpide edellytä VL 3 luvun 2 tai 3 §:n mukaista lupaa.

Oikeus ottaa vettä toisen alueelta: Jos pinta- tai pohjavettä otetaan toisen alueelta muuhun kuin tavanomaiseen kiinteistökohtaiseen käyttöön, se voi edellyttää LVV:n myöntämää oikeutta veden ottamiseen toisen alueelta (VL 4 luvun 3 ja 4 §). LVV:n näkemyksen mukaan malminetsinnän vedenkäyttö, esimerkiksi kairaus- ja lumetusvetenä ei lähtökohtaisesti ole vesilaissa tarkoitettua tavanomaista kiinteistökohtaista käyttöä.

12 Lupa- ja valvontavirasto esittää lupapäätöksessä huomioitavaksi

Malminetsintä on järjestettävä siten, ettei toiminnasta aiheudu kaivoslain lisäksi muussa lainsäädännössä kiellettyjä seurauksia (kaivoslaki 3 §).

Lupa- ja valvontavirasto korostaa, että toiminnassa on vältettävä luonnon turmelemista enempää kuin mikä on tutkimuksen suorittamiseksi välttämätöntä. Maastossa moottoriajoneuvoa käytettäessä on vältettävä luonnolle ja ympäristölle aiheutuvaa vahinkoa ja haittaa. Maastoajo tulee pääsääntöisesti ohjata olemassa oleville yksityisteille, metsäteille ja jäädytetyille talviteille. Luonnontilaisilla soilla moottoriajoneuvoilla liikkumista on vältettävä sulan maan aikana. Maastoliikennelupaa ei tarvita

malminetsintäalueella eikä 30 metrin etäisyydellä sen rajasta. (Maastoliikennelaki 5 § ja 4 §). LVV suosittelee kairauksessa käytettävän suljettua veden kiertoa ja soijan talteenottoa. LVV suosittelee, että maahan kajoavat toimenpiteet tehdään suoalueilla maan ollessa roudassa ja lumipeitteinen.

Tämä asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu. Merkintä sähköisestä allekirjoituksesta on dokumentin viimeisellä sivulla. Asian on esitellyt ympäristötarkastaja Jouni Rauhala ja ratkaissut ryhmäpäällikkö Juha-Pekka Hämäläinen.

TIEDOKSI: lupaasiat@geopool.fi , jens@valkea.ca

Lupa- ja valvontavirasto

Postiosoite: PL 20, 13035 LVV

Puhelinvaihte: 0295 254 000

kirjaamo@lvv.fi | lvv.fi

Tämä asiakirja LVV-U/87277/2026 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument LVV-U/87277/2026 har godkänts elektroniskt

Esittelijä Rauhala Jouni 22.06.2026 12:15

Ratkaisija Hämäläinen Juha-Pekka 22.06.2026 13:02

Lausunto
15.6.2026

ROIDno-2026-2940

Viite: Lausuntopyyntö 13.5.2026
Asia: KITTILÄ – ML2021:0058

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) pyytää kaivoslain (621/2011) 37§ nojalla Lapin maakuntamuseolta lausuntoa Kittilän kunnan alueeseen kohdistu-vasta malminetsintälupahakemuksesta ML2021:0058. Lupahakemuksen kopio on toimitettu lausuntopyynnön yhteydessä Lapin maakuntamuseolle. Lapin maakuntamuseo lausuu asiasta Kittilän kunnan alueesta vastaavana museolain (314/2019) mukaisena alueellisena vastuumuseona museolain 7§ 1 momentin 2 kohdan mukaisen kulttuuriympäristötehtävänsä puitteissa.

Aiottu malminetsintäalue sijaitsee Kittilän kunnan alueella noin 15 km Sirkan (Levi) taajamasta pohjoiseen käsittäen 3951,57 ha:n alan. Alueeseen ei tiettävästi ole kohdistunut arkeologisia maastonselvityksiä viimeisen 10 vuoden aikana.

Alueelta tunnetaan kaksi (2) arkeologista kohdetta (karttaliite):

1000025924 (Särkivaara), kiinteä muinaisjäännös. Kohteen tarkemmat tiedot paikkatietoineen:

https://www.kyppi.fi/palveluikkuna/mjreki/read/asp/r_kohde_det.aspx?KOHDE_ID=1000025924

1000046917 (Särkivaara 2), muu kulttuuriperintökohde. Kohteen tarkemmat tiedot paikkatietoineen:

https://www.kyppi.fi/palveluikkuna/mjreki/read/asp/r_kohde_det.aspx?KOHDE_ID=1000046917

Kohteet tulee huomioida malminetsinnän yhteydessä siten, että niitä ei vahingoiteta. Kohteen 1000025924 (Särkivaara) muinaisjäännösalueen sisällä maahan kajoava toiminta on muinaismuistolain (295/1963) 1§ nojalla kielletty.

Malminetsinnässä käytetyt menetelmät kuten näytteenotot ja kairaukset muodostavat alueella mahdollisesti sijaitseville tuntemattomille arkeologisille kohteille verrattain pienen riskin. Hakemuksessa mainitaan kuitenkin myös koeurien käyttö. Kaivinkoneella tehtävä koeuritus ja/tai -montutus on kajoavuudeltaan luokkaa, joka muodostaa arkeologiselle kulttuuriperinnölle merkittävän riskin. Malminetsintäalueen laajuudesta johtuen Lapin maakuntamuseo ei erikseen tee arkeologisen potentiaalin arviota koko alueelle. Sen sijaan, mikäli päädytään tekemään tutkimuskaivantoja, tulee suunnitelmista niiden tarkennuttua pyytää Lapin maakuntamuseolta uusi lausunto. Tuolloin määritellään arkeologisten tutkimusten tarve ja laajuus.

Lapin maakuntamuseo muistuttaa, että muinaismuistolain (295/1963) 1§ mukaisesti, on muinaisjäännökseen kajoaminen ilman muinaismuistolain nojalla myönnettyä lupaa kielletty. Näin ollen muinaismuistolain 14§ mukaisesti, jos maata kaivettaessa tai muuta työtä suoritettaessa tavataan kiinteä muinaisjäännös, jota aikaisemmin ei ole tunnettu, on työ kohteen luona keskeytettävä välittömästi ja löydöstä on viipymättä tehtävä ilmoitus alueellisen vastuumuseon (Lapin maakuntamuseo) arkeologille. Niin ikään muinaismuistolain 16§ mukaisesti, jos alueelta löydetään muinaisesineeksi epäilty esine, tai sellaisen katkelma, on kaivuu paikalla lopetettava välittömästi ja otettava viipymättä yhteys alueellisen vastuumuseon arkeologiin.

Kaivoslain 51§ 7 kohtaan viitaten, siinä tapauksessa, että malminetsintälupa myönnetään, tulee ennen maastotöiden aloittamista esitettävä tutkimussuunnitelma toimittaa tiedoksi Rovaniemen kaupungin kirjaamoon (kirjaamo@rovaniemi.fi) Lapin maakuntamuseolle osoitettuna, jotta Lapin

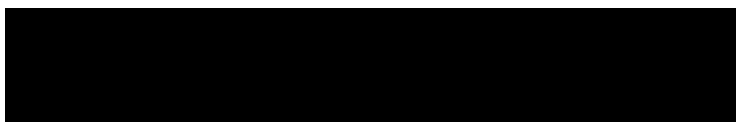

LAPIN MAAKUNTAMUSEO

THE REGIONAL MUSEUM OF LAPLAND

maakuntamuseo voi tarvittaessa ottaa suunnitelmaan kantaa arkeologisen kulttuuriperinnön osalta.

Rovaniemi 15. kesäkuu 2026

Jari-Matti Kuusela

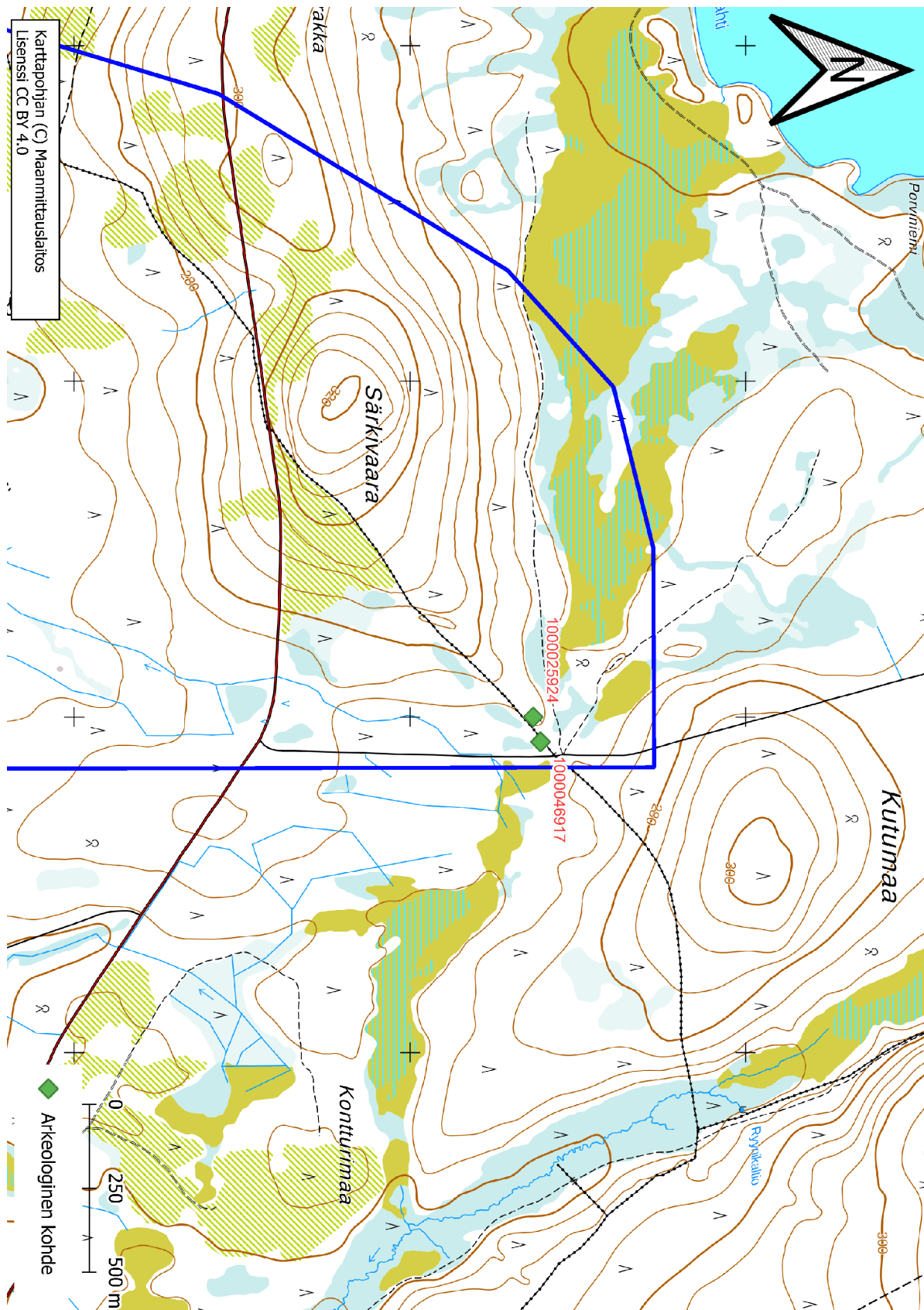
Arkeologi, FT, dos.

Jakelu: Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)
Sakumpu Exploration Oy
Museovirasto

LAPIN MAAKUNTAMUSEO
THE REGIONAL MUSEUM OF LAPLAND

Karttaliite

Lapin maakuntamuseo • Arktikum • Pohjoisranta 4 • 96200 Rovaniemi

Puhelin (016) 322 8589 • Sähköposti: etunimi.sukunimi@rovaniemi.fi

Paanapyyttö

Sakumpu Exploration Oy kiittää LVV:tä lausunnosta ja antaa vastineen Natura 2000 -alueeseen (FI1300606 Kuortanovuoma–Saivinvuoma–Launijärvi) kohdistuvien vaikutusten osalta. Hakijan seuraavalle malminetsintäluvan jatkoajalle suunnitellut tutkimustyöt sijoittuvat lähimmillään noin 250 metrin päähän natura-alueen rajasta 15.2.–15.9. välisenä aikana.

Edellä esitetyillä lisätiedoilla:

- estetään kairauksesta ja muusta koneellisesta työstä aiheutuvan melun ja muun häiriön kohdistuminen Natura-alueen suojeluperusteena oleviin lintulajeihin niiden herkimpänä aikana (pesimäaika 15.2.–15.9.).
- otetaan huomioon käytettävissä oleva tutkimustieto, jonka mukaan linnustovaikutukset vähenevät merkittävästi melutason alittaessa noin 40 dB, sekä se, että melun vaimeneminen kasvaa etäisyyden myötä
- timanttikairauksessa käytettävä kalustotyyppi, jota tutkimuksissa on alustavasti tarkoitettu hyödyntää, on Geopard S tai vastaavan tyyppinen kairakone, joka on varustettu Drillman DE151 - tai vastaavalla timanttikairausyksiköllä. Tämän tyyppinen kalusto on melumitattu kenttäolosuhteissa, joissa keskimääräinen melutaso ei ollut yli 40 dB 200 metrin etäisyydellä laitteistosta. (viite, tutkimusselostus N:o R26004).
- varmistetaan, ettei kairauksen aiheuttama häiriö yhdessä muiden toimintojen kanssa todennäköisesti aiheuta luonnonsuojelulain 35 §:ssä tarkoitettua merkittävää heikentymistä Natura-alueen suojeluperusteille, koska – Nykyisten tietojen perusteella kumulatiivisia (yhteisvaikutuksia) ei ole odotettavissa. Sakumpu Exploration Oy:llä on hallussaan molemmat Natura-alueen viereiset malminetsintäluvat, eikä ympäröivällä alueella ole muita voimassa olevia malminetsintälupia, jotka voisivat aiheuttaa kumulatiivisia vaikutuksia.
- osassa malminetsintälupapäätösten vastineissa (esimerkiksi 21.2.2024 ML2016:0064) on esitetty melumittaustuloksia, joiden perusteella kairauksen melutason on todettu tavanomaisissa maasto-olosuhteissa vaimenevan linnuston kannalta vähäiselle tasolle jo noin 50 metrin etäisyydellä kairauskalustosta. Lisäksi todetaan, että maaston muodot, kasvillisuus sekä käytetty, melua vaimentava kalusto rajoittavat äänen leviämistä, eikä yksittäisiä testiolosuhteissa havaittuja pidempiä kantamia voida pitää maasto-olosuhteita edustavina.

Lisäksi todetaan, että:

- toiminta on tilapäistä ja paikallista
- kairauspisteet ovat yksittäisiä ja vaikutukset lyhytaikaisia
- yhtiöllä on käytettävissään normaalisti yksi tai harvemmin kaksi timanttikairakonetta koko toimialueellaan.
- lupa-alueen Natura-alueeseen rajautuva osa on pitkälti puustoista ja vain osittain avointa suota. Lisäksi lupa-alue pitää sisällään erilaisia korkeuseroja.
- Yhtiö seuraa meluvaikutuksia osana normaalia toimintamalliaan toteuttamalla säännöllisesti melumittauksia eri kohteillaan.

Näin ollen hankkeen ei katsota todennäköisesti yksinään tai yhdessä muiden hankkeiden kanssa merkittävästi heikentävän Natura-alueen suojeluperusteena olevia luontoarvoja. Edellä esitettyyn perustuen hakija katsoo, että luonnonsuojelulain mukaista Natura-arviointia ei ole tarpeen laatia.